

Ann. 5.
Vol. 4.
1854-55
1855-56

2071

B

ΑΠΠ ΟΡΘΟΔ

πρός

ΤΩΝ

Δ

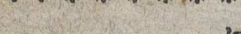
Τίνες οἱ Σχῆσαι
Καὶ περὶ τῆς

Πῶς δὲ τὰς Ὁρ



Θεῷ ἔπαινος, ὁ
Τέλος δὲ τὸ μέ

18007.4



ἔ





καὶ



να

Φίλσ; παρ'
δεῖπνον ἐκινῶ
λονία οὐνίτα

IIII

ὀρθόδοξον ε
 ἔχω μίαν
 τὴν ὁποίαν
 μοι ἕνας συ
 πολλὰ περὶ
 πα, διὰ να
 κρείθῃ, διότ
 εἶσαι κεκοπ
 τὴν ἀναγνώ
 ἀντίγραφον
 Φίλεμου, ο
 θαυμασία
 ἐκδοθῇ διὰ
 κῶνμας τῶν
 τί εἶναι ἢ ἔν
 πλανῶνται,
 Φορὰ μεγά
 ὀρθόδοξος κ
 ἐπιστολὴ εἶναι
 λιμωτάτη
 Χριστιανός. δ
 καλῶ, τίς εἶ

ἐγὼ θέλει ἐ
ἀπεκρίθη, ὅτ
καὶ αὐτὸς περ
ἐξάδελφος ο
ἀπεκρίθη, ὅτ
ἔδωσε τὸ Ἄ
ποτέ τῷ συγ
βλάπτει, εἰ
ποιητῶ τὸ ὄνο
βιβλία εἰς τὸν
χάζετα τὰ
ἐκείνον ὅπῃ τ
ἐκλεύω, ὅτι
σιωπηθῶσι·
λεύωνται καὶ
δὲν ἐλέγχουσ
μᾶλλον ἐκείν
τρίσωσι τὴν
ἐφάνημοι ἢ σ
νά τυπώσω τ
αὐτὸς ὁ φρόν
ἐσυμβέλευσε

VI

Ἡξεύ

λιστα οἱ τυπ
 σι τὰ βιβλὰ
 κινήσωσι π
 διὰ νὰ μὴ
 ὅτι δι' αὐτὰ
 γραμμα,
 ὅσα αὐτῷ π
 μιάσωσιν ο
 νον λέγω, ὅ
 πολλάς δια
 βῶν Χριστιαν
 συναναστροφ
 ὡς ἐγκόλπι
 σην ἡμέραν
 τα, ὅπῃ ἀλ
 γήτης· τῷ
 μὴν ἔτυχεν
 τάτῃ ἀνθρῶ
 βλιάριον κα
 ἐξευτελίζω
 ὅπῃ ὁ φίλος

τόσα ἀξιόλο
περισσότερα
ἴδιος λέγει, καὶ
τὸ βιβλιάριον
ῥιέχει ὅμως
καὶ μικρὸν καὶ
λέγχει ἄριστον
ὁποῖαν μεταξὺ
τῶν Χριστιανῶν
ἐπιχειρήματα
πατέρων, καὶ
τὸ ἀνόμον δόγμα
ἅγιον Σύμβουλον
τά, ὅτι οἱ πο
σχισματικοὶ
καθὼς ἀδίκως
νοῖ γενναϊότητα
λίσσονται τῇ ἐ
ἔνιαν συζαίνουσαν
ὁποῖαν ἀθέτην
τόλικοι ζωγ
θέματα χρω

VIII

τὰ ὄμματα
μὴ πλανῶν
Φώτατα δὲ
λεύει τὰς
σευομένους
δὲ ἀνεκδότ
ματα.

Καὶ ἐγ
ἐπεμελήθη
σύγγραμμα
ὑμῶν ψυχικ
μεταφράσε
σι νὰ τὸ με
ὀρθοδόξος Χ
καθ' ἡμᾶς ε
ἔχωσι πάντ
θοδοξίας ἀμ
τῶν φυλακτ
ὑπερευχόμε



Ἀγαπῶ

ἀσπάζομαι



ἐληθὴν ἡ πίστις.

γὰρ καὶ ὁ Κόπτης

νιος, καὶ ὁ Ὁθω

ἄλλος περὶ τῆς

καὶ ἀποδείξεις δὲ

πισμένος ὁ νῆς α

καὶ προκαταλήψ

διατὶ πεπλανημέ

καὶ τῆ κοσμικῆ π

ποκρίνεται ὁ ἔλεος

αὐτὰς προσκλήσει

σοφίαν παρὰ Θε

καὶ ζητεῖται παρ

κρίνωνται μετὰ π

τες τὴν ἄλ-

δὲ ταῦτα λε-

πει νὰ ἐμφε-

καρδίαις αὐ-

Παροιμ. 30, 8. ζιζάνια· ἢ μ-

ἢ σον· ἢ κα-

διαμένωσιν ἢ

2 Τιμ. 3, 14. ράδοτα τῆς

ἢ οἷς ἐμαθε-

ἢ θές· ἢ

Παράδ-

δυνασεία, ἢ

τὴν ἐαυτῶν·

μὲν, ἐπειδὴ

σαίνει τὰ ὑ-

σητὰ καὶ ἀ-

χρειαζόμεθα

ὑποδεχθῶμε

τὸ καλὸν κα

αὐτὸ καὶ ὅρ

δάζει τὴν

χρειαάζεται

δασκομένη Φ

καρδίαν τῶν

ἐτυράννων,

ὥς οἱ Κατ

ται, σαθρά

σκαλίαν.

Δεύτερον, ἐ-
σὼς χωρεῖ· ἡ ψυ-
ἐπειδὴ δὲ ἡ ψυχὴ
πείθει αὐτήν· ἔς
φυλακὴν, ἐδειλία-
σέρησιν τῶν ὑπαρ-
γίνομαι Κατόλικος
χθὲ τὸν Κατολικὸν
σα Κατόλικε, ὅτι
διὰ τῆς τυραννίας
ψυχὴ, καὶ νὰ πρ-
χείλη καὶ ἡ γλῶσσ-
ἐπίστευσε. „καρδί-
„ δάσκει ὁ Θεὸς
„ εἰς σωτηρίαν· „
διὰ λόγον, βιάζεις
θέλης τὴν συγκατ-
κατάνευσιν τῆς κε-
τὴν τὴν διὰ σόματ-
ρεις, νομίζων, ὅτι
κλησίανσθ τὴν Κα-
χείλη τῇ προσηλύ-
ἐπίστευσεν. ὅθεν ἐ-
σὴν, καὶ ὑποκριτὴν
νὰ πιστεύσῃ, εἰὰν μὴ
τῇ χάριτος· „ἐδει-
„ ὁ Πατὴρ ὁ πέμν-
πει νὰ ἔλθῃ ἡ χά-

πον, ὃν οὐ
ἀληθινὴν
κεις, ἐξορ
ὡς φαίνεται
αὐτὸν τῷ

Τρίτ

πίσεως, ὁ
Θεὸς πον
ἐθένα ἐβίαι
θέρας θελ

Ἰωάν. 6, θρωπος νο

67.

„ καὶ ὑμεῖς
ἀποστόλοις
εἰς τὰ ὅτι
τῶν ἀπιστῶ

Μάρ. 8, θέτησε, λ

34.

„ νησάω
ὁ Δεσπότης

„ θέλετε
τὴν πίσιν

„ ἐλθεῖν, „

τόλικος, κ

ᾤρισε, ὅτι

τικὴ, ἵνα

σεύσαντας

ὧν, ναὶ σεφ

τε, ὅτι διὰ τ

κὴν τῷ ὅρ

σε· τί διὰ τύττε
ὑπὸ σε καταδυνα
σκαλία σε, μισο
ιδίας θελήσεως, α
κῆσσε ἀνάγκης·
νιος, ἀλλὰ κατέπ
καὶ ἀκαταδάμαστο
ἀσύγγνωστα, ἐπει
θετήματα, ἐπειθ
χριστιανικῆς πίστεω
σὸν πτεεύσαντες,
γνώμη καὶ ἐκλογῇ
τὲ τῶν ἀγίων Ἀτ
τίς ποτὲ τῶν διαδ
τυραννικῶς τὴν π
μεθ μεταχειρίζον
ἵνα τὸ ἑαυτῶν ἀπ
ὅταν ῥαβδίζης καὶ
κνύεις ὁμοίαν τῇ
τὴν Κατόλικοι.

σε ὁ τυραννικὸς κο

Πόθεν παρὲν
θηριωδίαν καὶ ὠμότ
τὲς ὁμοφυεῖς σοι
ἄκακος; καὶ τίς ὁ
μάθημα ταπεινοφ
,, ἀπ' ἐμῶ, λέγων
,, καρδίας. ,, τίς

τῶν εἰρηνικῶν
 ἀσυμπαθεῖς
 καὶ τῆς δικαιοσύνης
 τοὺς ἐδίδαξε
 σρέφωμεν καὶ
 γὰρ δίδωμεν
 πᾶσι, γὰρ
 ἀγαπῶμεν
 τοὺς ἐχθρούς.
 τίς σε
 ἔραυεν κατὰ τὴν
 δικαιοσύνην τὸν Πέτρον

Ματθ. 23, 26, 52. ἀπειλήσας

„ σρέψόν σ
 „ πάντες γ
 „ ἀπολῶντο

Λουκ. 22, 51. αὐτὰ μαθήματα
 καὶ εὐθύς θύει
 ἵνα λαμβάνη
 τινες ἀποστρέψαντες
 τὸν Χριστόν;
 ἀπεστέλλει τὸν
 κωδὸς καὶ οὐκ
 ἤθελον κατα
 πύρι γηίνῳ,

Λουκ. 9, 54, 55. ἔραυεν κατα
 „ πῦρ κατα
 „ τὰς, ὡς καὶ
 σφαγεῖς, ἐπὶ

οἷς πνεύματος
τὸ τῷ Ἡλίῃ; ἅπερ
γῆς Θεῷ, ἀπ' ἐ
ἀσπλάχνῳ γνώμ
λα ὅπλα τῆς γῆ
τῷ ἀνθρωποκτόνῳ
ἡμεῖς τῷτο σιωπῆ

(1) „Οὐ θαρσύνοντες
„ ζεῖν τὰς μὴ β
„ ἀληθεῖς ἔχει, ἵ
„ σει τὰς θύρας
„ ἐπὶ πρῶτος, ὥς
„ καὶ ὁ θέλων εἰ
„ μὴ βιάζεσθαι,
„ ἀδελφίμῃς νόμ
„ των δὲ καὶ μὴ
„ σιν, ἢ βέλεσιν
„ ται, ἀλλὰ πειδ
„ σιλέως φόβος;
„ ἐξορισμὸν ἔχει
„ σιλεύς ὢν, κα
„ τὰς στρατιῶτας
„ πεν, ἀλλ' ὥς ἡ
„ τῷ ἐν λόγοις,
„ τὸν Σαέλ. αὐ
„ τας βιάζεται. ἵ
„ κατὰ Θεόν, ἀλλ
„ γάσιος κατὰ τῶν Ἀ
„ ξας· ἐν τῇ ἐπιστολ.
σελ. 363. τῷ 1. τ

Μέγα

ὁ κόσμος ὑπ
 μὲν Ἑβραῖοις
 μὲντας, ὅχι
 αὐτοῖς παρ
 δὲ Χριστιανὸς
 ἡ Συναγωγὴ
 τέρα ἐστὶ τῆς
 εἰς τὴν Ῥώμ
 τεαν ὁ Ἑβρα
 Χριστιανὸς ὁ
 ταφιαθῆ.
 δεχθῆ τὸν
 λεως ἀταφο
 χη παρὰθα

(1) Ἐπει 1

τῶ Ἀγκῶν
 ἔλθωσιν.

τῆς τὴν πα

θόντες οἱ ἐ

ρας γυναίκα

σαι τὸ σῶμα

πᾶ κα) ὑπο

ἀλήθειαν·

ἐνέθηκαν τ

ρώσαντες α

σης. διατ

ἔπεκρίθη ἡ

τος, καὶ ἐξαισίς
ἐδίδαξεν, ὥ ἀσπ
ἀπανθρώποτες

δε ἡ ἀγία γῆ οὐ
μείωσον, ὅτε ἡ
χεταί καὶ ζώντα
ἐν αὐτῇ θαυτορε
Δημήτριός τις Π
τῇ πόλει· ἀθελ
σμόν. ἔθεν δια
τῶν ὥμιον αὐτῶ
ἐξῆρψεν ἐν λάκκ
ρίκι ὁρμώμενος
διερχόμενος, ἵνα
ριν, ἀθελήσας ἐ
ὁρθόδοξοι πρὸς τ
Πράγας, ζητῶν
λαεῖς ἐκεῖνοι καὶ
ερεπον· ἀλλὰ πρ
ἀνθρώπων πτώμα
καὶ ταφῇ· ἀλλὰ π
ταιχύνωσι τὰς εὐο
ποι. ἐτάφη λοιπ
καὶ ὁρθόδοξοι τὸ
τινες τὴν αἰσχύνην
ρίσση προσέδραμο
ἡ δὲ φιλανθρωπευ
τῶν Κατολίκων Ἐ
Πράγαν τρεῖς ἡμέ
ἐξεβλήθη τὸ ὄδω
λικὴν προσαγὴν.

Λακ.

Μήπως

14, 23.

,, θείν, ἵνα

λέγει, μὴ

καὶ πνεύς,

τία τῇ διδασ

ξικάκῃ καὶ

ἐχθρῶν ἀγά

γῆς, τῇ πρ

κρῶν τέτων,

τῷ ἀδελφῷ α

τὴν ἡθικὴν α

ταξὺ ἀλλήλα

Ματθ.

,, ἐκ ἧλθον β

10, 34.

τίς ἐκ οἶδεν,

τὰ τῶν πιτῶν

πιτοὶ ἐδέποτε

κατὰ τῶν ἀτ

μάχαιραν;

εἰδωλολάτραι

νοι καὶ οἱ δυν

τῶν εἰδώλων,

καθὼς ἐκείνοι

σόλικος. λα

ἄγιοι Ἀπόστο

σμευον; ἐξώε

λίζον εἰς φυ

ἀνθρώπους; μ

παταμικροτά

αὐτοὶ ἠνάγκαζον
δογματῶν ἐπειθο
βίῃ εἰλκον τὴν θείαν
ἐπληροφόρουν ὅσα
τῆς πίστεως χάρις
εἰπὲ λόγον, εἰάν
ἀποκτήσης· ποίη
ὁμως, καὶ ἐχὶ ψ
ηθίζεις. ἔγω δι
ἐπέσρεψαν τὸν κό
σιν „ ἐξελθόντες
„ συνεργῶντος, κα
„ ἀκολουθούντων ο
πρεπῆς καὶ γλυκ
ἐλάλησε, λέγων·
„ ὦ ἡ ὁ οἶκός μας·
λική, καὶ πικρά.

Ἐπρεπεν αὐ
ρον εἰπεῖν, οἱ πολλοὶ
ἀνθρώπινοι ἐδεπροσ
ραιτήσωσι τὰς το
ἀπὸ προσώπου τῆς
ὅσον ἐδὲ οἱ διωγμοί
καὶ νὰ πείσῃ αὐτ
Πολονίας παρὰδει

Ἀπὸ τῆς 17
διωγμὸν ἐν τῇ Πολ
τεσάντων, ἔτα ἐ

νία ὁρθοδόξα
 κτονίαι, δημ
 σιῶν, καὶ ἄλλ
 ναὶ βυπτίση τ
 αὐτῶν, ἢ ναὶ μ
 πρῶτον ναὶ π
 νία ἄμετροι τ
 Κατόλικοι. ἡ
 καὶ δικαίωμα
 τες Κατόλικοι
 καὶ ὑπερασπ
 καὶ ἡ μεγάλη
 ἔτει 1686 μετὰ
 βιβασμένον. ο
 πρὸς τὰς Βασ
 αὐτῶν, ἤγουν
 καὶ τὸν Δανία
 ἔτοι ἐδικαίωσα
 γίση ΑΙΚΑΤ
 ῥωσσίας· ἧς κ
 τερήματα θάρ
 ἡλίς μέχρι δυο
 ΣΤΑ, ἢ ὑπε
 καὶ παντὶ κα
 καιος ἔσα καὶ
 τὰς ἀδικηθέντα
 θῆσε καὶ ὑπερ
 τῆς φιλόχρῃστο

εὐχάσῃ τὰ μέγ
τὸ δικαίωμα τῷ
καὶ πείσῃ ἀποδο
νόμια, καὶ εἰρήν
τῷ νόμιμον, κα
νετόν. οἱ Πολόν
τῆς Αὐτοκράτορος
Φιλανθρωπίαν, κα
των δικαιώματα
θεῖσαν εἰρήνην,
Τέρκων, ὑποχεθ
θὸν τῆς συμμαχ
κραίιναν. ὁ σκοπ
οἱ Τέρκοι οἱ ἄπι
κων, καὶ ἀφανίσσ
τορίαν τῶν Ῥώσσο
δικαιοσύνης· καὶ ὁ
ἅμα καὶ τὸν Τερ
ἀρκτικῶ πόλε. ὁ
Βασιλεῖς, καὶ ζ
τὰ παλαιὰ αὐτ
τραμερῆς τῆς Πα
ετῆς Φρικτὸς με
μος· αἱμάτων χυ
μαλωσίαι Χρυσίαν
δυσυχῶν Χρυσιανῶ
λογγιτῶν καὶ τ

των· (1) κατε

(1) Τέτων πο

ἀριθμὸν ἄμ

λαὶ καὶ κα

αὐτῶν βρέφ

καὶ ἀρχιερε

ἐσύροντο εἰς

νη πωλέμενο

ληθέντες, κα

κατέφυγον εἰ

γενότητα, αἱ

νιδέντες, ἀπ

ἐκεῖ κρατέντο

αὐτῶν ναῦς π

διὰ τὰς ἐναντ

σαν. καὶ τα

φαλίζουσιν οἱ

διαγῶν ἅπαντες

Χριστιανὰς ἐξε

κτείνεσι πολλ

τὴν ἀρχιεπισκ

τέσσαρας τείχ

Φίλιππέπολιν

τα αὐτῶν, κα

εἰς τὴν Κωνσ

σικιόντες ἅμα

ζάκι, τοσῶτον

ἡμίθνητος· τ

τὸν ἔνα τῶν ὁ

ζῶσι, καὶ περι

ρίων· ἄλλα δυσυχή
 συνεπισύρυσιν οἱ με

ἐλθόντες Ἐκκλησία
 ριευνήσαντες, καὶ
 τὴν ἐκεῖ εὐρεῖν τὸν
 χα ἐκεῖ κρυπτόμενον
 Μελέτιον, ἡγαγον
 τῶν βασανιστηρίων π
 γαν Οἰκονόμην, καὶ
 νον, καὶ τὸν Δευτε
 ῶσαν μετὰ τῷ Πατ
 ερεβλώσαντες, καὶ
 ρισαν ὅτι ἦσαν ἀθῶ
 Πατριάρχης ἐπέμψα
 ἡμέρας τέσσαρας ἐτ
 λυτος καὶ ἐκτεγοπι
 κεῖλος μόλις ἐθεράτ
 χωρίων τῆς Μολδαβ
 ναῖκας ἡχμαλώτευσ
 τῆς Μολδαβίας τὸν
 τὸν Νικόλαον τὸν Σ
 ναν. Τὴν Μοσχόπο
 ἡμισυ πυρὶ κατέκατ
 πάντα τὰ ἄμετρα κα
 ἐπικράτῃαν τῶν Τέρ
 τάτῳ πολέμου; αὐτὰ
 γάλα. ὅπερ ὁ καιρ
 κοι, οἵτινες εἰ μόνον
 μένεις αὐτοῖς ἀπ' αἰ
 Κατολίκας Βασιλεία

Ταῦτ'
 οἱ ὡραῖοι
 Κατολίκων
 καὶ χριστιανῶν
 κατεκρημένον
 λονία τῶν
 ρες, τὰς μ
 τὸ βάρος.
 ποῖον κέρδος
 ἢ Κατόλικοι
 τῆσάντων οἱ
 ἐπέσρεψαν
 ἔτι καθ' ἑκά
 μεν, μετὰ
 μα πρόσφα
 λαλῆν, καὶ
 κες νὰ παύσ
 αἰδέκτες καὶ οἱ
 καὶ ἀφήσωσ
 τῆ νοός, ἥν

ἐκ παντὶ τρόπῳ
 ἐν τῇ Πολι
 πάζοντες,
 τῶν κακῶν
 αὐτὸν τὸν
 λικοὶ τὰς
 περιφρονητ
 τραυματίσ

σε παντὶ ἀνθρώπῳ
πτύσει τῶν Κατο
δόξων. ἐνδέχεται
καρπὸς, εἰς ἑκα
λονία. καὶ ταῦτα
τόλικοι ἤρξαντο,
τῶν ὀρθοδόξων, ἵνα
θὲν τετράγλωσσον
ριον.

Ἐὰν δὲ τῶν
εἰμὴ ὅσα ἐφάνερον
ἀμαθὲς πόνημα.
τὸ βιβλιάριον, τὸ
καὶ Μάρκον Ἐφ
παρεσιώπησας,
ἔτοι οἱ τρεῖς δ
κλήσις. διὰ
τῆς ἀληθοῦς ἡμ

Ἀδίκως ὁ σο
τιᾶται καὶ κατακ
χωρισμῶ, περὶ ἧ
Μάρκος, ἀλλ' ὁ Ἰ
λος ὁ Ἀπόστολος.
διεχώρισαν τὴν ἐν
,, τὸ Πνεῦμα τῆς
,, πορεύεται. ,,
ἀρχῆς καὶ ἡ Ἐκκλ

ξευε, καὶ ἐδὶ
 καὶ δευτέρως
 ὁμολόγει καὶ
 τὰ τὰ ἔτη τ
 τὸ Πνεῦμα τ
 καὶ ἐκ τῆς Υἱ
 βολον τὴν περ
 ἔδεπροσῶς ἐπ
 τοιῦτον περῶ
 ρεύσεως τῆς π
 νης, ἡ πηγὴ
 καθαρῶς καὶ
 ἐμφαντικῶς δ
 , θείας, ὁ π
 δὴ τὸ δόγμα
 ἔδεν μέρος τῆ
 λόγος συνάγε
 σατα. 3. Ἐ
 θέματα τῶν
 ἐκείνων, ὅσις τ
 ἅγιον Σύμβολ
 εἰς αὐτὸ ἐδὲ
 σα, ὅτι τὸ Π
 τρὸς καὶ ἐκ τ
 ἀρχαῖς, καὶ δι
 δηλαδὴ καὶ τ
 καὶ μόνην ἀρ
 ἐκπόρευσις τῆ

καὶ ὑψηλὴ καὶ ἀ-
όσον περισσότερον
νεῖ καὶ σκυτίζεται.
θέσατον καὶ βεβα-
καὶ λέγωμεν περὶ
τος τὰ αὐτὰ λόγιοι
Γραφῆς, τὰ δὲ ἄλλα
καὶ ψευδῆ, καὶ ἐπι-
ὁρθοδόξων Πατέρων
ἐκπορεύεται ἐκ τῆ
πρῶτος πατρὸς καὶ
καὶ αὐτὴ ἡ Ῥωμάνο-
ρας. 7. Ἐπειδὴ αὖ-
τὸ αὐτό ἐστὶ τῷ πα-
μεν ὅτι τὸ Πνεῦμα
τὸς καὶ ἐκ τῆ Τί-
καὶ τὸ νὰ πιστεύωμεν
ἢ ἄλλο τὸ ἐν, καὶ ἄ-
αὐτὸ δόγμα ἐστὶν ἐ-

(1) „Τίς ἔν ἡ ἐκπό-

„ καὶ γὰρ τὴν γέννησιν

„ σιν τῆ Πνεύματος

„ μυστήρια παρακί-
„ ποσὶν εἰδέναι δύνα-

„ γόνως ὑετῆ, καὶ

„ Θεῶν βάθεσιν ἐμ-

„ ρήτης καὶ ὑπὲρ λ-

γόρ. ἐν λόγ. 37. σελ.

καὶ σκανδα
 εἰς τὸ Σύμ
 κλησία χω
 σεσωσμένη
 Πατέρων κο
 ἐσί, πῶς αὐ
 ξένην καὶ ο
 Γραφὰς πα
 ταπατήσα
 μηδὲν φοβη
 σία ἢ Ῥωμά
 λα μετέβα
 λησε ναὶ με
 ρύττων λαμ
 , τὸ Πνεῦμα
 , πορεύεται
 τῷ Χριστῷ ἵ
 ἕως τῆς ἡμέ
 λαβεν. ἐντε
 καθολικῆς ἰ
 ἢ καθολικῇ
 λικὸν δόγμα
 νης ὁ Εὐαγγ
 σεύσας τὸ α
 πλάσσαντος
 σιν τῆς Ἐκκ
 λικα, ἢ ἄλλ
 ὁ μὴ μεταβα

ἢ ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία
τὸ καινοτόμο φιλόλως
ἐσὶν ὁ χαλκὸς τριῶν;
ἡ Κατόλικοι τῆς
καινοτομίας ἐκκλησίας,
ὡς βλέπουμεν ἀλλὰ
τὸ τοῦτο ἐδὲ δέχεται
τὸ βιβλιαρίον. ὡς
ἡ ἡ καθολικὴ Ἐκκλησία
διότι αὕτη ἀκολουθεῖ
ἐσὶν ὁ διακρίτης καὶ
σὺν ἡ θέλησε νὰ εὐλογῇ
τῆς Κατολίκας, ἐκ
εἰς τὸ Εὐαγγέλιον
αὐτὸ ἀδων, καὶ β
,, τὸ Πνεῦμα τῆς
,, τὸς ἐκπορεύει

Ὁ Παῦλος πρὸς
Φαῖον Πέτρον εἰς
πρὸς τὴν ἀλήθειαν
τῆς ἐκ τῶν ἐθνῶν νὰ
πρόσωπον, ὡς λέγει
,, εἰς Ἀντιόχειον,
,, εἰ σὺ Ἰσραήλιος,
,, ζῆς, καὶ ἐκ Ἰσραήλ
,, ἰσθαίρεις; ,, ἐκ τῆς
ὅτι ὁ Πέτρος καὶ
τάβασιν τὸ ἅγιον Πνεῦμα

καὶ πρᾶγμα
 δὲ, ὅτι ἦλθε
 τὰ πρόσωπα
 χαι τῷ Πέτρω
 τῶν Πέτρων
 ὁρθῶς πιστεῖ
 εἰς περὶ τῶν
 ἔλεγχον.

πεπαρήρησι
 δικαίως καὶ
 τέα, (1) καὶ
 Ἀντιοχείας

(1) Τῶτον

συγκροτῶ

(2) Ὑπὸ

καθηρέθ

(3) Αὐτὸν

τῷ Σιρ

Ἀθανασ

ὡς ὁ ἰδ

ἐπιστολῇ

(ὅρα Ἀ

ρίας, σε

σαςήν α

τυρεῖ Πα

Ἀρχιεπί

τόμ. τῆς

(4) Ὡς Μ

λεν ἡ ἀγ

τὰς ἐπισκόπους
καὶ ταῦτα μὲν
πάσης τῆς Ἐκκ.
Πάπα· ὃν μὴ ὀρ-
τισεν ἢ ἐν Κωνσταν-
τίνῳ Σύνοδος. (1) ἀπὸ
τὰς ἀρχαῖς τῆς ἐκ-
λάσεως, καὶ ἐξῆς,
γὰρ πλάσθη ψευδο-

(1) Τὰ πρακτικὰ
περὶ τῶν τῆς Β.

τεύχε· τῆς ἐκκλησιαστικῆς

(2) Ἡ συλλογὴ,

σελ. 445. Ἀρ-

προειρημ. ἐκδόσ-

τα) εὐρίσκονται

,, ρος· ὅσις φα-

,, οἰμῶ λέγει,

,, Θεὸς,, (ὁ δὲ

πλάσσει τοσαύτη

μορφὴ ἀληθῶς

τῆς Διαβόλου, καὶ

ὁ πατήρ αὐτῆς.)

,, νημα· καὶ ὅτι

,, σολὰς τινος δ

,, τῆς Ἀνακλήτε

,, βέσφα. πᾶς ὁ

,, ἦσαν γνωσά

,, ἐτῶν συνήλεξε

οἱ Κατόλικοι

„ τὰς με
 „ ψεύδους
 „ ὀγδόω
 „ τὰς πρῶ
 „ καθώς
 „ διαφόρου
 „ ἄλλων
 „ αὐτὰ ἐ
 „ χρονολο
 „ λῶν ἀν
 „ σκέπων
 „ αὐτοὶ οἱ
 „ Ἐκκλησι
 „ δὲ ὧν ἐλ
 „ γει καὶ τὰ
 „ Ἰη ὅμως
 „ ψευδοδεκ
 „ καὶ μό
 „ ὅμως, ὅ
 „ των εἰς
 „ τὸ ψεῦδο
 „ δὲ ἐλεεινολ
 „ Ἐκκλησιᾶς
 „ τὴν πηγὴν
 „ διόχυρίσμα
 „ καὶ ὑπερασ
 „ καὶ τὰς μὴ
 „ καὶ νομίζει
 „ αὐτὴ ἀφ' ἐα

αἰχὺνῃ μεγάλῃ τῇ
χειρὸς Ἰσιδώρου τῆς
ψεύδους, τῆς ἐν τοῖς
δὲ καὶ τῆς ψευδοπ
τοιαῦτα προνόμι
ἐδὲ κατ' ὄναρ εἰς
ὑπέρτατος κριτῆς
Ἐκκλησίας, καὶ
τὸς ἅματε καὶ Ἀ
Χριστῷ Ἐκκλησίαν
τῶν πρὸ Χριστῷ Ἐ
παρ' αὐτοῖς ὁ αὐ
Pontifex, ἡ γὰρ Ἀ
ἀνώτερος νόμων, καὶ
pro jus, contra ju
ὑπεράνω τῆς δικαιο

οἷτε ξένοι καὶ οἱ
φωτιζέμενοι, καὶ
ἐκ τῆς βασιλικῆς αἰ
τινα τῶν παραλόγ
ἔτι ὑπολέλειπται
καθαριεῖ. „πᾶ
„ τήρως ὁ ἐρᾶν
πολατρείας σύλοι
ρως ἀπώλοντο ἐν

(1) „Τὴν σήμερον
„ ἀλλὰ τότε (ἡ γὰρ
„ ἐτείνεν ἀμφιδ
σελ. 3. τῆς αὐτ.

ἐκτὸς τῆς δικαιοσύνης (1),
δικαιοσύνην,
δίκαιον· (τῆς)
κατὰ ταῦτα
ξὺς ἐστὶ καὶ οὐ
πίστεως, καὶ
θροῖται·
καταχθονία
τῶν τῆς γῆς
μυθευόμενος
τὰς Βασιλεῖς
τὰ Βασίλεια
ριος ὁ 2' τὸν
καθελών, τ
καὶ σέφαινον,
tro, Petrus ο
Πέτρῳ, ὁ Πα

Ἡ καθολ
παράδειγμα
τὰ ἐπέκεινα
θεῖτε καὶ ἀ
Φεβερά ἀμαρ
λησε νὰ ὑποφ
σίας, καθὼς ο
τὰ ἀμαρτήμα

(1) ὁ Βεδλαρμ

σφάλμα, ἀλλ' ἐ-
καὶ συνεκρότησεν
licam, ἐκκλησίαν
ἀνέπλασεν ἐπὶ γ
τῷ χωρισμῷ πρω
διότι αὕτη ἐμιμήσ
ἡγγειλε, λέγων·
„ γίνεσθε· καὶ ἅ
„ καὶ γὰρ Χριστῷ. „
ὁ Χρίστου, καὶ ὁ κ
ἀποχίσασα ἑαυτ
ρίσματα. ἀλλ' ἐ
ταύτην ὁ Κατόλι
σμῷ τὸ αἷτιον·
κατὰ πρόσωπον,
χε τὸν Πάπαν
ἔμενεν ἀσάλευτος
τῆς ἐνώσεως, κα
Εὐαγγελισῆς, κ
εἰάν θέλῃ ὁ Βιβλ
προς. τῷτο πρέ
γάζει κατὰ τῷ δ
κας, λέγων· „ τ
„ Πατρὸς ἐκπο
κατὰ τῆς κεφα
ρύττων· „ ὅτε δὲ
„ πρόσωπον αὐτ
„ ἀλλ' ὅτε εἶδον

3) Θεαν τῶν

3) πάντων·

3) ἐκ ἰσθαῖκῶν

Ἡ Οταν

ται τὸν Νικο

γνιν, καὶ τὸ

σιος, ἐβόων α

αὐτὸς χίζει

Θρωπος πον

ταῦτα ἔλεγ

ἰχυσαν, ἐξά

λον· καὶ θαν

νοια ἐσκέπασ

Ἄθανάσιος,

οἱ Κατόλικοι

ὑπερασπίζετ

„Εὐαγγέλιον

ὁ Ἄθανάσιος

ἡμᾶς ἐδίδαξε

Σύμβολον αὐτ

γῶσι καὶ κη

γελίῳ διδάσκ

οἱ Ἀρειανοὶ ἐδ

έσιον τῷ Πατ

Πατρί· ὁ Ἄθ

ἔγραφε κατὰ

πρέπει γὰ π

Θεῶν Γραφῶν

Ἰωάν. 10, 30.

ἀλλ' ἐν καὶ τὸ αὐ
» Πατὴρ ἐν ἐσμεν
» τὸ Πνεῦμα τῆς
» παρὰ τῷ Πατρί
ἐδίδασκεν ὁ Φῶτισ
να ὅπερ ἐδίδαξαν
δεχόμεθα· τὸ Συ
κθμενικῆς Συνόδου
κτον· ἐπειδὴ ὁμ
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγ
λοι τῶν Κατολικά
βολον τὸ, καὶ ἐ
ἐκ τῷ Πατρὸς ἐκ
τὸ ἐκ τῷ Πατρὸς
τιος ἐκραύγαζεν,
κατὰ τῆς προθέ
πει νὰ πισεύωμεν
ἅγιον· διότι εἰς
ἐκ τῷ Υἱῷ, ἔχ
» τὸ Πνεῦμα τῆς
» πορεύεται· »

Ἐὰν λοιπὸν
Ἐκκλησίας τὸν μέ
τῆς ἐνάσεως καὶ
κακὸν ἄνθρωπον
τιον· διότι καὶ
τὰ τῷ Ἀθανασίῳ

Φωτίε κατὰ
ὅτι ὁ μὲν Ἀθ
ὁ δὲ Φώτιος υἱ
Θεὸς ἀληθινός
Θεῶ υἱός, Φ
τος ἦν ὁ ἀγών

Πρέπει
μειώση, ὅτι ἐ
τῆς ἐνώσεως
καὶ ἀδιάλλακ
Νικόλαος. π
καὶ ἔπραξεν· ο
νός, ἐδὲ ἡ ἐν ἔ
τῷ Φωτίε συζῶ
αὐτῷ ἐξεφώνη
κοι ταύτην πρ
τῆς Ῥώμης Ἐκ
προθήκην.

Οἱ παλα
λὰ τὴν εἰς τὸ Σ
λόγην αἴτιον τ
σεως· τὰς δὲ τ
γράψαντας, τ
καὶ μεταποιητ
καὶ τῶν Ἀποστ
τῷ προδότῃ Ἰέδ
ἔγραφεν ὁ Ἰωάκ

τὸν Φώτιον· (I) ,
 „ ἵνα περὶ τῆ ἁγίας
 „ λα (ἰδὲ τῆ σκα
 „ σιῶν τῆ Θεῆ, ἔ
 „ μόνον ἔ λέγομεν
 εἴτεν ἕως τῆ 872
 κλησία τὴν εἰς τὸ
 „ τὴν πρῶτον θα
 „ ποιῆσαι, παρὰ
 „ καὶ μεταποιητο
 „ εἶ, καὶ τῶν Ἀγ
 „ οἱ συνελθόντες,
 „ βολον· καὶ μετὰ
 „ καὶ τ' αὐτὸν ἐκε
 „ εἰς θάνατον τὸ
 „ οἱ εἰσιν ὡς μέλη
 „ καὶ διατεμόντες
 οἱ χίμαι ἐχὶ ὁ Φώτ
 τον θάρρῃσαντες τ
 προθήκην, ποιῆσαι.
 „ τὰς θανάτω, κα
 „ ῥηθεὶς ἐκ ὁρθῶς

(I) Ἐπιστολ. Ἰωάν. πρ
 τῶν ὑπὸ Βεκεργ. ἐκ
 λικος ὁ Φλέερι, (ἔ
 τῆ 11. τόμ. τῆς αὐ
 ἀναμασσοῦ πολλὰς κ
 οἱ ἐχθροὶ τῆ Φωτίκ

ἐμφαίνει οὐ

σκόπων δια

», ἱερότητα

», σοφίας,

», καταπέ

», κρᾶν ἐμ

ὀλίγον κα

τὴς ταύτ

λέγει, », κα

», ἀναγκασ

», ἔφθασεν

», μετὰ ἐπ

», τὴς, κατ

», σφημίας

Ἰδὲ λ

ὅτι ἡ προδ

αἴτιον. δι

ὅτι οἱ κόπιο

τον θαρρ

ποιήσαι.

ἄκρσον τὸν

προθήκην

καὶ μετα

τῆς θεολο

Ἀποσόλω

τάσσει αὐτ

Ἰεδα αὐτ

ἔολω προθήκην κα-
θήνουσι, λέγων, τ-
πας τότε ἀπεφάσ-
εν δὲ σήμερον διδά-
θῃς θεολογίας. ὁ
τὸς Κατολίκους τ-
ἀναγκάζεις νὰ κα-
τήνουσ τὴν ἄνομον

Ἐπειδὴ λοιπὸν
ἀφιλοπροσώπως ἐ-
τος αἴτιον, καὶ τὸς
θῶς καὶ ἀπερισκέπτ-
στραυγλώσσας πα-
Μάρκον, ἢ ἄλλον

Ὁ Μάρκος τ-
ἄλλ' ἐδὲ ἐξερξεν, ἐ-
τῆς Φλωρεντινῆς ψ-
θριον, τὸ ἐν τῇ Φ-
ὁ ὄρος ὁ ὑπ' αὐ-
περάνομα. τοιαῦ-
οἱ ἐκεῖ { συνεληθόντε
ματι Κυρίῃ, ἄλλ'
συχῆς ἐκεῖνος καὶ
ἐφοβεῖτο τὸς Τέρ-

(1) „Μαθητιῶντίσας
„ Φλωρεντίᾳ Συνό-
„ μηκύνων, ἐξερῶ

τὰς Θύρας

- ἢ σύντομος
- ἢ σης, κα
- ἢ ἀψινδιά
- ἢ τῆ Βυζ
- ἢ καὶ σύμ
- ἢ ἰχνηλατ
- ἢ Ἀγαρη
- ἢ ὧν ἐγκρο
- ἢ παρατά
- ἢ τῶν Ἀγ
- ἢ Βησσαρί
- ἢ Θύρας ἀ
- ἢ θεν δεῖν
- ἢ ἐπιστημόν
- ἢ πρῶτα τ
- ἢ καὶ δὴ τ
- ἢ γενόμενο
- ἢ ἡμᾶς με
- ἢ πλείων
- ἢ τος, πέ
- ἢ ῥεντόστε
- ἢ αὐτὸ κρ
- ἢ δεῖ δὴ ἐν
- ἢ ζον πῦρ
- ἢ μενον ἀν
- ἢ συμφωνί
- ἢ τραχέων
- ἢ ἐρίας δια
- ἢ ἀντεχόντ

Πάπας ὁ Εὐγένιος
σιλεύει τῇ πόλει σ

- ,, τῷ Πάπᾳ τὸ σ
- ,, κέναι δηλονότι
- ,, τῷ Ἀγαθῷ π
- ,, τῆς Κωνσταντιν
- ,, πρὸς τέτοις, κ
- ,, τὰ τῶν Χριστιαν
- ,, διὰ τῆς χρήσ
- ,, μετ' ἐκείνων συ
- ,, ρώματι διὰ τῆ
- ἐχόντι προκριτέον
- μὲν ὁ Ἀμυράτζης
- κεφ. Ι. τῷ περὶ τ
- κονήμ. σελ. 833.
- αὐτ. ἰσορ.) λέγει
- ,, ἐπὶ ξυρῷ ἀκμῆς
- ,, βόντατε τὰς Β
- ,, μας, διαπλεῦσ
- ,, ἐπηρτημένον οἱ
- ,, νοις τὰ κατὰ τ
- ὅποια ἡ ἀρχή, κ

- (I) ,, ὁ Πάπας ὁ Ε
- ,, ὅσον τὸ νὰ ἐμ
 - ,, εἰς μίαν συνέλε
 - ,, ὑπεκρίθη, ὅτι
 - ,, τῷ ἐκύρωσε δ
 - ,, λει, κατὰ τὴν
 - ,, ἡ Σύνοδος νὰ σ
 - ,, δινα. οἱ Φλωρε

τοὶ οἱ δύο σ
 τὰς Ἐκκλη
 ἐνώσωσι, κα
 τισαθῶσιν
 καὶ ἀντιπο
 ἐδέχθῃ καὶ
 εὐλόγως συ
 τῶν ἁγίων Ι
 λέγει, „τὸ
 τρὸς ἐκπορευ
 Πνεῦμα τῆς
 Τίθ ἐκπορευ
 νὰ προθέση
 ρας οἰκουμεν
 διὰ τὰς ὁρξας
 τρίτης, τῆς
 τινεπόλει πέ
 Ἐξάρχος τῆς
 ξανδρείας π
 τῆ Ἀγαθῶν

„ ἂν εἰ ἐμ

„ Εὐγένιος

„ ζεν αὐτό

„ τισαθῇ

„ δι) οἱ δ

„ βῆσαν ε

„ Πάπας ε

ἐν τόμ. 22

ἐκδόσ.

κράτορα, τὴν ἐν
θεῖσαν· ἀνάγκη
Σύνοδος ναὶ προῶ
Θεοτόκος· καὶ
τῷ Χριστῷ φύσεις
Χριστῷ θελήματα
ἐβδόμη τὴν τιμὴν
ἐδεμία ὁμως ἐδὲ
Σύμβολον· ἄλλοι
τῶν ἁγιοτάτων ἐπὶ
δευτέρᾳ οἰκουμενικῇ
Σύμβολον συγγρ
ποτὲ ἐδεποσῶς ναὶ
θημα· εἰ δέ τις
καὶ κατάρως, καὶ
βερωτάτης καὶ α

(I) „Τῶν ἀναγν

„ μηδενὶ ἐξεῖναι

„ παρὰ τὴν ὁριθ

„ καέων συναχθε

βολον τῆς ἐν Νικ

δευτέρως οἰκουμενικῇ

πρῶτον τῷτο ἐξέθε

„ ἢ συντιθέναί π

„ τοῖς θέλυσιν ἐ

„ Ἑλληνισμῷ, ἢ

„ τάττας, εἰ μὲν

„ τὰς ἐπισκόπους

Συνέδριον χ

„ εἰ δὲ λ
οἴκουμεν.

„ σην Σ

„ καιώσα

„ Ὀρίζο.

„ παραδο

„ τῶ λό

„ κοσίων

„ Νικαίο

„ λέως .

„ τῶ γεν

„ πόλει

„ ρυχθεῖ

„ Πιεύρ

„ των μ

„ ἀσπαῖς

„ τίαις ἰ

„ ἐκτεθεῖ

„ Πατέρ

„ θείδω

„ μὴν ὑ

„ ἡ καθ

οἴκουμεν.

„ μένων

„ πολλὰ

„ κληρον

„ ἐκτεθεῖ

„ πικνευφ

„ δων, κ

σε, καὶ παραλό-
τοιότους ὄρους, καὶ
Συμβόλῳ προαθι-
καὶ ξένον τῶν θε-
ἄχρι τῆς ἀρετῆς ὡς
ἐδὲ ὁ Ἑξαρχος
σε, (1) ἐδὲ οἱ τ-
λεως Ἰωσήφ, (2)

„ ταγματῶν, καὶ

„ ἅπαντες, καὶ

„ συμφέροντα.

„ ἡμεῖς ἀναθεμα

„ θαιρῶμεν· ἔς

„ δὲ τῷ ἐπιτιμίῳ

„ μεν. „ Καὶ.

(1) „ Καὶ συνάξεως

„ ὅς καὶ ἐν Φλω

„ ἐν τῷ μεγίστῳ

„ καὶ ἐκύρωσαν ἅ

„ νόδῃ, Μάρκον

ὁ Συγγαφ. τῆς πε

κογραφικ.

(2) „ Οὕτως δ' ἀπ

„ ἄρξας τῆς Βασί

„ τίνες δ' ἦσαν οἱ

„ ὁ Ἡρακλείας,

„ ἀθέσμῳ ἔσῃ, καὶ

„ ταυγαζέσῃ. „

τέρῃ συνελεύσει τῆς

λύμων, ὧν τ^ε
 ὁ Ἐπίσκοπος
 ὁ Δεσπότης
 γραψαν τὸν
 ἢ ὑπογραφή
 Εὐγένιος, ἡσ
 θηρημένος τε
 Βασιλεία Συ
 Αὐτοκράτωρ

δοσύναιον
 προειρημ.

(1) „Μήτε

„φακτος,

„λύμων,

(2) Οὐ μέν

καὶ ὅρα π

Συγχρόπ.

(3) “Ορα τὸ

Λαββ. ἐκ

τόμ. “Αρθ

„Γαβριήλ

„εἶχα πρ

„διακρίτη

„γιακὸς,

„Πεισμα

„χόντων

„Φελής κ

„παντὸς

ὁ Φλέαρι

δὲ ἐχειροτονήθη
δε, (1) ὁ Φίλιξ
ἔξον τῷ ψευδοσυλλ
ἐλευθέρα γνώμη
μὲν βία ἀναγκα
νιος, (2) καὶ ὁ μέ
τέκδικος, καὶ ὁ μ

digne de remar

le meme jour,

Latine se faiso

σελ. 296. τῆς αὐ

„ ἐκεῖνο ὅπερ εἰς

„ τα ἐγίνοντο ἐν

„ ἐγίνετο ἡ ἑνωσις

„ Λατίνων. „

(1) Ὅρα σελ. 310

(2) Ὅρα τὸ 5. κεφ

(3) Μιχαήλ Βαλο

κεφ. 31. τῆς αὐτ

(4) „Μετκαλέσαν

„ τε μέγαν Χαρ

„ εἶπεν ἡμῖν· ὁ

„ ἐσέρχθη παρὰ

„ γραφήσεται κα

„ τῶν ἄλλων καὶ

„ σιν. προλέγω

„ ἀντίστημεν ἔν

Συγρόπκλος ἐν κε

κεφαλαίῳ τῷ αὐτ

„ τοῖς πολλοῖς, ἰ

πῆλός, καὶ

τὸ βό

μη,

τῆς Ἑ

ψυχῇ

ἀπέμε

τὸ πα

τόν.

καὶ ὁ

ρηταί

κρίσιως

πάντες

γόντες

ὁ ἐτά

πῆλός.

Κωνσταντ

τόπ. σελ.

ἐχ οἷον

ἡ γὰρ

σις ἦν

καὶ με

ὄψεσθαι

θέντας,

μὲν ἔν

των προ

κει τὰς

τίς, κα

ναὶ λόγ

καὶ μόν

δε ἡμᾶ

λεαοθέντες, ὡς ὁ
καὶ ὁ δυσυχὴς Ἰσ
σίω τῷ Γιάπα δε
τυλήνης, λέγει ὁ
δῆθεν σπευδάζων
τωμοὶ Φλωρία,
οἶδα, ὡς εὐεργε
αὐτὰ εὐκόλως ἐ
ῶρε, καὶ πρὸς τ
πας, καὶ ὥρισε
οἶδα πόσα, ὡς
πρὸς τινος τῶν
καὶ τῷ μεγάλῳ
Δῆκας, ὁ τῷ Μιχ
γὰρ ἦσαν τινὲς
λέγοντες· ἔχ ὑπ
τῆς προσόδου παρ
το κάλαμος. ὑπ
θέντα εἰς αὐτὸς
θέντα ἐκάσω τῷ

βίαιος θάνατος

σεως ἐπὶ τῷ λαῷ

πίεν ἀλμυρὸν ἕ

πεφρικότες, ὅπ

μενος ὑπεγράψ

(1) ὁ Χαλκοκονδύλ

ρισ. ἐκδόσ.

(2) Ἐν τμήμ. 10.

(3) Ἐν κεφ. 31. τῷ

αὐτὴ ἡ θάυ-
 κή, καὶ τυ-
 κή, καὶ δο-
 καὶ διὰ τῶ
 βάλλη τὴν
 ζῇ τὰς ὑπο-
 ᾿Αληθ-
 εροφὴν αὐτ-
 ἔγραψεν, ἐ-
 Συνεδρεῖς, καὶ
 δόγματα. ο
 γάσιος κατὰ
 Μεδιολάνοις
 πηγυμὸν τῶ
 μιανῶν, ὁ Κ
 τῶν Μονοθε-
 νομάχων, κα

(1) „Ἐδέξα

„ βασιν.

„ χιερεὺς,

„ σκε διδό

„ νοις μνην

„ νων, ἀπ

„ ἐνέχυροκ

„ δε καὶ ἀ

„ τὴν πόλ

„ λιτεία α

ἀχρεϊέσας

σελ. 922.

κατὰ τῶν ἀθετη
τα; ἀλλὰ τίς ε
αὐτοὶ ἐχώρισαν τ
Μάρκος τῆς Ἐφε
τῆς παρὰ νόμῳ ἐκε
δοενώσεως; αὐτοὶ
κονδύλας, (1) εἰς
ἡθέλησαν πλέον
ἀλλ' ἔγινε τὸ ἐνα
συμφωνήσωσι τοῖς
λησε κατὰ τῆς Συ
γει ὁ Δῆκας, (2)
υῖτες, καὶ οἱ τῆς Κ
υζοντο αὐτὰς, ἐ
ῶντα ἐτύχομεν τῇ

- (1) „Οἱ μὲν ἦν Ἐ
„ ἐμμένειν τοῖς α
„ κέτι βελομένοι
„ χιερύς, καὶ σ
„ τῆς Ἑλληνας,
„ φοῖς. οἱ δ' ἐπρ
„ Ἰταλίαν, Μάρ
„ τιθεμένῳ τῷ Δ
„ τῷ τότε παρ' Ἰ
„ ἡνύετο αὐτοῖς
„ ἀπεχώρουν ἀπρ
ἴσορ. σελ. 156. τ
(2) Ἐν κεφ. 31. τ
ἐκδόσ.

ἐπὶ πρᾶκα μὲν
 ἐβεία τὴν
 ἐσσίαν, Ἄζω
 ἐχρότερα κα
 ἐυπογράψα
 ἐκαὶ οἱ πάντ
 ἐδίατὶ ὑπέγ
 ἐγες. καὶ
 ἐοὶ Φράγγα
 ἐέβαλον; ἐ
 ἐέλεγον; κα
 ἐζέθω. ἐκ
 ἐπίμεμπτος
 πων τέτων
 ἡ γενναία κα
 κας τῆς Ἐφέ
 γελθόντων δ
 ἐσορίας, (1) ἐ
 ἐαυτῷ φιλτ
 ἐκ ἐν ζῶσιν
 ἐτως ἐτός μ
 ἐκοί, Ἱερομό
 ἐκαὶ οἱ λοιπο
 ἐσιν; ἡ μνημ
 ἐὼς ἀσεβῶν
 ἐιερωσύνην·

Οὐχ ὁ Μάρκος
Ψε κατὰ τὰ Φλωρεν-
τινὰ Πατριαρχῶν
ἠκύρωσαν αὐτὸν, κα-
ὶ τὸ Φλωρεντινὸν Συνέδριον
ἐτος οἱ Πατριάρχαι
Ἀντιοχείας Δωρό-
και οἱ περὶ αὐτὰς
λύμοις συνελθόντες
μὲν Κωνσταντίνου πόλιν
καὶ τὰς παρ' αὐτῇ
ῥέσεις καθυπέβαλον

(I) Τῶν Πατριαρχῶν

- ,, πρῶτος μητροπολίτης
- ,, λεως Καισαρείας
- ,, Ἐξαρχος πάσης
- ,, σεπτον καὶ θείον
- ,, τὰς ἱερὰς ἐν Ἱεροσολαίμῃς
- ,, ἐτελέσθησαν τῆς
- ,, σαδοῦ πρὸς ἡμᾶς
- ,, σιανῶν μέγα μυστήρια
- ,, πόλει σκάνδαλα
- ,, τίς τῇ πρὸς Ἱταλίαν
- ,, σὺν τῷ Εὐγενίῳ
- ,, προδήκην δηλαδὴ
- ,, Συμβόλῳ ὑπογράψαντες
- ,, τὸ θείον ἐκπορεύει
- ,, πρὸς ἡμᾶς θύεσθαι
- ,, ἔτι τε τὰ ἄλλα,

μεινῶν, καὶ

καὶ ταπεινῶν

καὶ νου ληψάνων

καὶ νήσας

καὶ λεῖψανων

καὶ πεινῶν

καὶ ἐπιτιμῶν

καὶ μωνῶν

καὶ νοῦν

καὶ ἀντιπαρα

καὶ τροπῶν

καὶ δια

καὶ γάλης

καὶ ἐαυτῶν

καὶ πανιερώ

καὶ μητρο

καὶ νόστε

καὶ ἁλῶν

καὶ μαρ

καὶ τὰς τῆν

καὶ τόνητος

καὶ τε τῆν

καὶ Μακρο

καὶ τὰς

καὶ καὶ ἀπὸ

καὶ ὑπὸ τῆν

καὶ ἀπατῶν

καὶ κλησίου

καὶ σότατος

καὶ τῆς ἀπο

δε Ἰωάννην

καὶ

εὐσεβε

Μητρο

τολήσ

ἀλήθε

Φρονῶν

Φρώπ

τα, α

τόν ἀδ

σαμ,

πω, ἐ

τήν συ

μεῶς τ

ρήται

ἐπεδόθ

Φεῖσα

τρέχασ

παρὰ Ἀλο

(1) καὶ Κράτ

καὶ Βα

λείπτως

συναντή

Γνωσὸν

πρώτην

Εὐγένιον

την ἀπα

μεν καὶ

νιος πρὸς

πρᾶξις ἐγ

τὸν, ἵνα με

ἢ δὲ τῆς

ἢ Θεοκην

ἢ καὶ οἱ

ἢ ταῦτα

ἢ σὴν Β

ἢ ὥς τῃ

ἢ κατανο

ἢ τινὰ ἰο

ἢ Λατίν

ἢ εἰθ' ἔ

ἢ καὶ αἱ

ἢ παρὰ δ

ἢ σάκτως

ἢ Αὐτοκ

ἢ λές μν

ἢ διηνεκῇ

ἢ τῃ σῃ

ἢ λεόμεν

ἢ πλακῆ

ἢ ἔν ἔσα

ἢ ἀγνωστ

ἢ δὲ περι

ἢ τρια ὄν

ἢ νογ ἔκκ

ἢ βάρος

ἢ σία δια

ἢ καθότι

ἢ μεν ἔ

ἢ ἔκκν,

ἔτος Σύνοδο

ἐν τῷ γαῶ τ

κράτορος τῶ

Πατριάρχῃ

Ἀλεξανδρε

ὁ Ἱεροσολύμ

καὶ Ἀρχιεπ

καὶ Ἡγέμε

ἡ μαρτυ

ἡ Πνεύμα

ἡ ἐν πρῶ

ἡ τῆς χο

ἡ ριον

ἡ ρωθεία

ἡ Πνεύμα

ἡ ἡ ἐφε

ἡ τῆς ἀπ

ἡ τας ἡμ

ἡ μηνὶ Δ

σελ. 943

(1) Τὰ πρ

ἐξέδωκε δ

(2) ἡ ἡδ

ἡ πίσκοπ

ἡ Πατρι

ἡ Ἀναγία

ἡ λανθρο

ἡ χορηγ

ἡ κος ὁ

νοδον ἐκείνην
ἀναγκαστικῇ
οἰκθμενικῶς
τὰ ἐν αὐτῇ

(1) Ἰδὲ τιν

τριάρχον

„ τριάρχον

„ γραφῆς

„ ἔθ' ὃ ἵ

„ τῇ ὑπο

„ τρε τῇ

„ βα, κα

„ Πλὴν τ

„ Βασιλέω

„ γὰρ κα

„ διὰ τῶν

„ τὴν ἐπο

„ λεμίων

„ σαν τὸν

„ Ἐπειδὴ ο

„ μαὶ ἐξετ

„ ἔλαβε,

„ πικρὸν μα

„ ρά, κα

„ ἡθέτησε

„ τον. Δ

„ γραφῇ.

„ συγγνοίη

„ Καρμὶ σ

καὶ ἐδαμινόν

τότε ὄντες,

σολῆς, ἣν ἔπ

Ἀρχιερεῖς κα

(1) Τῆτο Φ

δείας Μακ

(2) „ Ἡ ἱερ

„ πάντων

„ σοις, το

„ τῶν Περ

„ καὶ τοῖς

„ τάγοις,

„ ἀνδράσι,

„ προσίτοις

„ ἔτι τε π

„ ὑπερορίοι

„ Ἰησὺ Χρ

„ τῆς μητρ

„ δόξῃ Πα

„ καρπῷ τ

„ νύμφη τ

„ ἀπάσης,

„ ἀκέρειν ἐν

„ μεγίστης ἡ

„ ρίας, ἡ

„ τῇ ὁμολογ

„ χυῖ ταύτ

„ ρα ἀδελφ

„ γελικῷ,

„ σίμῃ ἱερ

ὥς ἐδὲν ἐνόμι

„ ἐδήλωσε

„ μέρος ,

„ τριὺ ὑγιῶ

„ τὴν δοθ

„ σεως, ἐν

„ καὶ πρὸ

„ ἀδελφοὶ

„ ἐπισπεύσ

„ τερον δύ

„ Μητρὸς

„ πᾶ δυνήσ

„ πηγὴ τῶ

„ τὰ ὕδατο

„ οἶνον σώφ

„ ρακλήσει

„ σιν ἐσεθ

„ μεγίστη

„ καὶ Ἐπι

„ τῷ λόγῳ

„ θλιβόντα

„ μώνως σ

„ ἐν ἐκείνοις

„ ρωτάτα π

„ ραν οἰκοδ

„ καὶ τῇ αἰ

„ ἐναντιωθῇ

„ μων ἔχο

„ σεως ἀβ

„ καὶ ὑμᾶς

τελευταῖον καὶ
 Νικόλαος ὁ
 λυμένην ἐγνοῶν
 ἀφώρισε τὸν
 Κληρικὸν, καὶ
 μαρτυρεῖ ὁ

- (1) καὶ ὁ δὲ
 καὶ διότι ἀπὸ
 καὶ νοδὸν, ἐπὶ
 καὶ τὸν, ὅτι
 καὶ Σύνοδον
 καὶ καὶ ἐπὶ
 καὶ καὶ ἐμὴν
 καὶ τῷ ἀδελφῷ
 καὶ σίαν, ὅτι
 καὶ ἠθέλησα
 καὶ πᾶσι ταύτῃ
 καὶ κώθη με
 καὶ τοὺς Κληρ.
 καὶ ρεῖς, ὅτι
 καὶ τὰς, ἀφ
 καὶ τὸ ἅγιον
 καὶ λησὲ ναὶ
 καὶ τότε ἐπὶ
 καὶ ἔκαμε πολ
 καὶ καὶ εἰς τ
 καὶ καὶ ἐσηκώ
 καὶ τέργησε
 καὶ δὲν τὸν ἐδ

ρωσαν, καὶ
 λύξατο καὶ
 τηγορεῖται
 νικὸς καὶ ἄ
 δοξίας καὶ
 ασπισῆς, καὶ

Διὰ τὴν
 ρισμένοι οἱ
 ἄχρι τῆς
 καὶ ὁ Μάρκ
 διὰ τῆς τοῦ.

Ἐκκλησίας
 γὰρ τῆς π
 Φώτιον, ἡ

Ἑβρ. φθαρτὸν ἄν

12, 2. „λειωτῆς τῆς

σίας εἰς αὐ

κόσμος καὶ

Ἑφ. 1. „διότι αὐτὸ

22.

„πάντα τῆς

δογμάτων οἱ

εἴματα τῆς

Φώτιον καὶ

καὶ τῶν εὐ

ὁρθοδοξίας οἱ

τοί, δόγμα

ἁγίων Γραφ

προσέθηκεν
 Πάπαν αὐ-
 μεγαλοφρο-
 νησίαν
 τὰς νεωτέρας
 ὡς ἀγνώρι-
 τῆς ἱμάτια
 κλησίου γνω-
 πημένην ἀδ-
 εὐθὺς γινόμε-
 ὁμόγνωμοι,
 Ἐκκλησία τῆς
 ἀνθρωπίνης
 λὴν ἀναλαμ-
 τήτον, τὸν
 εὐθὺς γινόμε-
 θεόν τῆς
 κὸς καὶ ἀμεί-

Ταύτη

ὁ βιβλιαρισ-
 καὶ ὁ Κυρ-
 λαῶν. Ἦ
 ἀμάθειαν α-
 ὡς φαίνεται
 τῆς λέξεως
 τὴ καθολικὴν
 καθολική.

τῆς Ἰσπανί-
 σίας τῆς Γ
 τῆς Μάγνης
 οἱ δὲ τῆς Ῥο
 ἐκύρωσαν·
 σαν, ἢ ἔψα
 οἱ Λατῖνοι,
 τῶν Γραικῶ
 μάνα ἐδὲ α
 ταύτην εἰς
 μετὰ ταῦτ
 κατὰ τὸν ἐν

(I) Ἡ κατ
 γενομένη Σ
 ἀπετόλμη
 τὰς ἐκ τῆς
 δὴ ἐκ ἐν τ
 τῆς, συνη
 σαυτα τὴν
 Ἀριθ. 50
 τελείφθη
 μόνον τὸ
 ἐδιώρισε π
 Ἰσπανίᾳ δ
 νοί· ἔς τῆς
 ζει διὰ τῆς
 μέγας.

Φώτιον, ὡς
 ῥωμανοκατ
 ἐκείνην, ἢ
 ἐκείνην ἢ
 1014; εἰ
 ὅτι αὐτοὶ δ
 εἰάν δὲ τὸ δ
 ἦν αὐτὴ εἰ
 ἢ ἄλλως, αὐ
 ῥωμανοκατ
 Κυπριανὸς
 αὐτὴ ἦτον
 Χρυσὸς Ἐκκ
 κλησίας τῆ
 ἀκέραια το
 γνώμονες κ
 τὸ αὐτὴ νο
 βολον, κα
 πορεύεται
 μάνα μετέ
 σα τῇ Ἐκκ
 τῆς Γαλιλίας
 τὸ ἅγιον ἐκ
 ἐδὲ ὁ Χρυσ
 τῆς ῥωμαν
 τόλκα Ἐκκ
 τὸ Κυπρια

πριανῶ νομίζ
 περὶ τῷ ἁγίῳ
 καὶ σοφοὶ αἱ
 κρίνῃσι, καὶ
 μα, σεμνύ
 ὀνόματι; αἱ
 διαλαμβάνε
 ἐκ τῷ Πατρὶ
 σεσι γράφε
 cedens, qua
 τὸ ἁγιον, τὸ
 τετραάδος ὑπ
 tus sanctus o
 nario superf
 τρὸς ἐκπορε
 ὑπερέχεται
 καθαρά, ὅ
 ἐκπορεύεται,
 εἰθῆσιν ἐπε
 ὑπερέχεται
 des, ἀσαφές
 αὐ εἶναι, δὲν
 ται παρὰ τ
 Πατρὸς ἐκπο

(1) ὅρα τὴν
 Συγγραφ.

(2) ὅρα σελ.

(3) Ἐν τῇ κ

ἡ τῶν κρινά

ἡ θείας αὐτ

ἡ νήθη. κτ.

Φλέβρι ἐστ

écrivaint au

à Rome, c

lier, (1) δ

νός γράφω

διὰ τὴν ἐν

χέρησιν ἐγ

κανόνας.

πησεν· ἡγ

ἄλλα ἀπὸ ἐ

σία ἡ Ῥωμ

πα τῆς Ῥ

ἀναμάρτητο

ἐκκλητον,

τῆ νὰ κρίν

ἡ ὅτι δικαίω

ἡ τῷ τόπῳ

ἡ οἵτινες ὑπ

ἡ καὶ κεῖσε,

ἡ πων· καὶ

ἡ ἀρκετὴν τ

ἐχὶ μόνον τ

ἡν ἦτον ὁμό

ἡδὲ ἡνοίγεν

» ἔλαβεν ὁ
 » χρησιμέυθ
 » ἀμαρτωλό

Πῶ λοιπ
 πῶ τὸ ἀναμα
 σικάς κρίσεις
 γέντσια πλ

(1) Παρὰ τ

(2) Συγκατο

ὁ Πάπας σ

εἶδος ἀμαρ

νων, ἀλλὰ κ

ναί. ὅρα τ

ὅπῃ εὐρίσκ

μετ' αὐτῶ

αὐτήν ἀγορ

ἔμελλον γὰ

» τῶ Ι.) λ

» Ἀριθ. 2

» γετο ἀπ

» σει μεγα

» παγον οἰκ

» τοχος αὐ

» αὐτῶ κακ

» κύρις ὁ Δ

» Καρδινάλ

» ῥησίαν ἐν

» πάσας τὰ

» κεν εἰς π

ἐσὶν ἁμαρτία
τὴν λέγει.

κλησία ἐξέχε
θῶποι κατέ
ἐξέλειπεν ἡ
μήνη. ὀλίγα
ἴδια αὐτῆς τ
ρον εἰς τὴν Ε
λοιπὸν αὐτὸς
Θεὸν φοβεῖτο
τὸς ἀνθρώπου
τὸ ψεῦδος;

Ἀλλὰ κα
πολίκοις. αὐ
σι νὰ ὀνομάζο
χίσματος, ὡς
καὶ ὁ Πάπας
βόλῳ προθήκ
μόντες, ἥγα
εἰσὶν οἱ πατέρες
εἰσιν οἱ δεξάμε
σαντες ἑαυτοὺς
καὶ ἴδιον κόμμα
οἱ αὐτοὶ εἰσι
ἐχισμένοι τ
καὶ ἀδίκως κα
δόξης Χριστιανο

ἀναφέρωμεν

γὰρ, ἐδὲ καὶ

πίστιν τὴν καὶ

Πρῶτον

Ἰωάν. 15, 26.

γὰρ ὁ Εὐαγγ.

„ὁ παρὰ

Σύλλογον

τῆς ἀγίας

ἀγίας Σύμης

„τὸ Πνεῦμα

„ἐκ τῆς Πα

το εἶναι νομ

ἐκατὸν πεν

τρίτης οἰκ

κοντα τῆς τ

τῆς πέμπτης

ἑκτῆς, καὶ

ἐβδόμης οἰκ

χίλιοι ἐπὶ αὐ

κύρωσαν καὶ

ξαν τὸ αὐτὸ

καὶ ὁμολογῶ

τὸ Κύριον, τ

νον. Τρίτον

„(1) Μόνη δὲ

καὶ μετ' αὐ

- „ εἰσαγόμε
 „ λες εὐα
 „ Πνεῦμα
 „ ὁ καὶ ὁ
 „ καὶ ὅσο
 „ ἀγεννήτε
 τριακοῦ ὁ
 „ της, καὶ
 „ καὶ τρία
 „ ὁ ἡμέτε
 „ Πατρὸς
 νιος (2) „
 „ νογενεῖ γ
 „ Τίῳ συνυ
 „ μόνος ἀλ
 „ γενής, κα
 Ὁδοὸς ὁ
 „ ἀγίας Τ
 „ πρόσωπον

(1) ἐν τῷ 4

(2) Ἐν Αἰρε
κατὰ τὸ Π

(3) Ἐν τῷ

(4) Τὸ μόνον
ἀναμφιβόλ

μόνον τὸ ἐκ

(5) Ἐν τῷ πρ

γενομέν. ἐκ

- „ Ἐν δεξιᾷ
 „ ὑπαρξίᾳ
 „ ἕως αὐτοῦ
 „ τῷ Θεῷ
 „ τὴν τῷ
 „ Υἱῷ. π
 τος δεύτε
 „ Πνεῦμα
 „ ἐκ τοῦ
 „ ἁγίου,
 „ κατ' ἐσ
 „ ἐλάβομε
 „ τῆς μέν
 „ ἀψας,
 „ ζομεν, ἐ
 ἀλλαχῇ.
 „ μένοις.
 „ ὑπαρξιν
 „ γε διὰ τ
 „ γινομένη
 „ κοινῶς τ
 „ τῶν, ὡς
 „ εἰς λειτ
 „ λόμενα;

Ἐξ.
 I, 14.

(1) Ἐν τῷ

ἐν ἔτει 17

(2) Ἐν τῇ

ἑτέρω τό

„ τὴν ὑπο

κιανὸς ὁ ε

τῷ χριστιαν

ἀνθρώπων

„ Ἐψήμει

„ υἱὸν Πα

„ ἐν ἐκ τῆς

„ να, τὸν

λικοί. ἐκ

Ὁ μὲν

Advocatus

Spiritus v

„ παρὰ κ

„ παρὰ τ

„ ὁ παρὰ

et missuru

Patre pro

„ τὸ τῆς

„ ἐκπορεύ

procedit S

tre. „ Πα

(1) Ἐν τ

(2) Ἐν τ

ἐκδόσ.

(3) Ἐν β

τὸ 359

(4) Αὐτ

Deum, ex
Patri et Fil
stantia. „

„ Θεὸν ἀλη

„ ἐν πᾶσι τ

„ αἰωνιότητ

Christiano, „

sive terrest

non nisi bon

verus Deus

ipse sit, aut

rem scilicet

sanctum, al

eundemque

„ διανω̃ πικ

„ μάτων αἰ

„ ὁρατῶν, „

„ μεγρ̃γ̃, ὁ

„ μία ἄλλη „

„ αὐτοῦ· κα

„ λαδὴ, καὶ

„ τὸ Πνεῦμα

„ τρὸς ἐκπο

„ τρὸς καὶ τ

(1) Ἐν κεφ.

ἄχρι τῆ 43

(2) ὁρα τῆ σ

καὶ τῆ Συρ

Κελεσῖνος

tentem, ut

sempiternum

temporaliter

„ Πισεύω ἐν

„ τῷ ἑκατέρῳ

„ νοῦν, καὶ

„ ρευόμενον

πρόθεσ καὶ

ὑποχόμενον

σφημίας (3)

(1) Ἐν τῇ

332, τῶν

ἡκμαζε δὲ

(2) Ἐνεθρον

(3) Πρόθεσ

791. Σύν

Ἀκυλησίας

ἐν πίστεως,

„ Τίς ἐκπ

„ ἐκπορε

„ τίς, λέγ

„ καὶ προθ

„ Πατέρες

„ μεταχει

ἕτερον σφά

σικόν, καὶ

σελ. 520.

ἐξήκοντα ἡχο
 πατέρες, διδ
 τριάρχοι, ἀ
 πάντες ὁμοθυ
 ἐκπορεύεται ἐ
 τρός· τινὲς δὲ
 γὲς δὲ ἀναθεμ
 μα τὸ ἅγιον
 πάλιν βλασφ
 ὅτι τὸ Πνεῦμα
 αὐτοὶ λοιπὸν τ
 ρωμάνας Ἐκκ
 Πνεῦμα τὸ ἅγ
 τῷ Ἰῷ· ἀλλὰ

Ἄλλοι Συναγ
 ἀπεσάλμμένων
 τὰ λόγια τῷ
 μηθῇ. (ὅρα
 Καρόλω ταῦ
 καὶ τοῖς ἐφεξ
 μεθ' ὅρκου ὑπ
 τόν. ἔτω μὲν
 εἰς τῶν πραγ
 λόγια. πρῶτ
 ὅθεν μάταια
 γὰρ συζήσῃ τήν
 αὐτῷ Κάρολον
 ρευσεν αὐτῷ ἐ
 αὐτὸς ἤθελε κα

2Πετρ.
1; 19;

» μεθ' αὐμῶν
ριος Πέτρος,

τῶν τῶν ἰδίων

» τὴν Φωνήν

» σάν, σὺν αὐ

» μεν βεβαι

» ποιεῖτε προ

» ρῶ τόπω.

λύμων τὴς ὑ

ἐδίδασκεν· »

» χρόνῳ τῆς

» δέξαθαι,

» νῦν διδασκα

» λος ἐναντί

» πλανήσασ

Ποῖοι λα

» τες τὴν πίσιν

Βιβλιάριον σ

νων, ὧν τὰ σ

τὸν Θεὸν μὴ

πέντες, ἐνόθε

αὐτῶν μετέδ

νεωσὶ γενόμεν

ὁ Προκοπὸς κ

Θαρῶς ἐναπέ

(1) Ἐν κατη

(2) Ἐν κεφ. Ι

βοῶντος, ,

„ ἐκπορεύε

τῷ ΙΟΙΔ ἔτ

γεν, ὡς ἀν

Σημέ

Θηγύρων Γ

καὶ ἐπίσημο

ὁ Ἀκρίνας

ἔανθ τῷ Δ

των τῶν Γρ

ριῶν τάχα

διὰ τῷ ψεύ

ματα τῶν

Κασιμῆρος

τον (2), δ

αἵτινες ἐδέ

ἀνατολικῶν

δικαιολογοῦ

ἀλλὰ πῶς;

„ νάρδος ὁ

„ Θωμάς κα

„ τέρων· ἐτ

„ καὶ ἔδωκε

κατάστασιν;

(1) Ἐγεννήθη

(2) Ἐν τόρμ

(3) Ἐν τῷ

τοῖς ἄλλοις

πλήν τοῦτο
ἡ Κατολικορ
τῆ Συμβόλου
εἰς τὸν ἑαυτῶν
δύω Ἐκκλησιῶν

Ματθ. γείλατο, ὅτι
16, 18.

τῆς Ἐκκλησιᾶς
λείψει αὐτὴν
δαχθέντα, καὶ
θέντα, καθ
ματος ἐκ το
ὑποφέρει νὰ
καταντήση ἐ
μάρτητον κα
σατον ἄνθρω
καὶ Ἀρχιερέ
γῆς. οὐδέ πο
τὴν Ἐκκλησίαν
ὅτι κεφαλὴ
ἑαυτοῦ πάθε
μονογενὴς αὐ
διὰ τῶν Θεοφ
σία, λέγω, ἡ
προθαφαίρεο
λοιπὰ αὐτῆς
νωθῇ μὲ τὴν
καὶ μυριάκις.

λίαν αὐτοῦ
 τῆς σαρκὸς
 ἀργύρια, ἢ
 ὅμοιον· ἐὰν
 ὅτι ὅσοι ἔρχο
 γίνονται Κατ
 τυτοὶ καὶ π
 γάμενοι διὰ τ
 ἑαυτῶν πατ
 πονηρίας αὐ
 τὶς γὰρ ὑποδέ
 ἐποίησαν Κατ
 καὶ ἀντὶς γὰρ
 ματικοὶ καὶ
 σατοὶ καὶ ψ
 ματα, καὶ τ
 θῶς πρέπει,
 λυτοὶ αὐτῶν
 τὸν σκοπὸν α
 νοὶ καὶ κατα
 λικισμὸν κατ
 γὰρ πιβεύσωμε
 Κατόλικοι τῶ
 τῶν; τῆτό ἐ
 τὸς ἀνθρώπε
 ζεσι σωτηρίαν
 ματεύονται τ
 τὸ πιθανώτε

- „ Τὸν ἄνωθι
 „ θόντα τῆς
 „ ὄρον, καὶ
 „ πᾶσι διαπ
 „ ἀφαιροῦντ
 „ οὐδὲν κιβδ
 „ προόθεσις
 „ τεχνασμα
 „ εἰσάγει τῶ
 „ ἀναπολόγ
 „ ὄρες πατ
 „ διὸ τὸν ἐξ
 „ διανοίας εὐ
 „ ἐνσερνιζομε
 „ ρίας σερέα
 „ οὕτω καὶ
 „ σεύω εἰς
 „ καὶ ἐφεξῆς
 „ τινὸς προθή
 „ τῶν ὀρθοδόξ
 „ Πάντες οὐ
 „ πίστεως ἐ
 „ θραυομένη
 „ ἀπέδειξε.
 „ πατέρας
 „ ἐπιγραφόρ
 „ τέτο δὴ το
 „ καρίων κα

„Θῆναί τε καὶ
 τα εἶπον οἱ Δι-
 μένα, καὶ ὑπὲρ
 τῶν Βασιλέων
 οὕτως ἐτελεῖται
 τὴν λοιπὸν
 αἰγίαν οἱ ὀρθοί
 σέγγεσσι, καὶ
 ἀλλ' οἱ Κατα-
 1014. ἔτος αὖ-

καὶ τῆς ἐνώσ-

Δευτέρου

πυρὶ καὶ μα-

Βασανιστηρίου

νοὶ τὴν Κωνσ-

Βαλδεῖον, τὸ

ὄθεν ἐπὶ Ἐρρί-

Πάπας ὁ Ἰνν-

τὸ ὄνομα, ἵνα

αὐτὸς Πάπα

ἀφανίσῃ. ὁ

(1) Ἐν πράξει

301. τῆ 2

τὴν 203. 3

ἐν τῷ 6. τ

(2) Ἐν τῇ 1

τῶν ἐπισ. α

τῶν αὐτῶν ἐ-
 τινες ἐξωθί-
 κοντες τὴς
 τῷ Παπά,
 πρὸς. κατὰ
 κέων πόλει
 ἀνθρώπων κα-
 νον τὸ ἄκρο-
 διαφόροις τ-
 πρὸς, διὰ ν-
 ἐπὶ Δεκίε
 ἰσορρέμενα ἔ-
 „ Μανθῆλ
 „ κυρῶ Ἰωάν-
 „ τόλικοι) τ-
 „ ὅσας ἐδυνά-
 „ χιερεῖς,
 „ Φρονας α-
 „ εἰς τὴν Κ-
 „ εἰς τὰς λ-

(1) ὅρα τὸν

ἐν τόμ. 13

(2) ὅρα Νι-

δρον. παρα-

καὶ σελ. 3

(3) παρὰ τῶν

καὶ Λατίν

περὶ τῆς συ-

» ψανα τ

» ἀνάψαν

» τέλος κα

(I) Ταῦτα

πτυσος,

κλησίας,

τιος κρίνε

(ἐν τῷ τ

bendi fu

tinaces o

νὰ ἐξορίζ

σματοι

τὰ ἄσπλ

τὸν ἢ Ἐ

fanciunt

μοι, φευ

μοι τῆ Θ

τὸ ἐπιστρέφ

καλέσῃ τ

τὸν νόμον

Παῦλος,

» νεθροίαν

ἀνθρώπων

καὶ νὰ κα

ἴσως καλεῖ

servavit,

Ποία παλ

σατον. »

» Ἀμβρό

» συναυτή

τῶν ἐνίων
 περὶ δὲ τῆς
 ζεν αὐτὴν τ
 ἡρώϊκων κατ
 ἐνίας λαλεῖ
 τότε πρᾶχ
 κοὶ τὴν σήμ
 ὅτι ἡ τότε
 μίτος προεζ

Τρίτη
 τυραννικῶς
 Μιχαήλ τῶ
 τῶ Δ'. ὁ Μ
 ἐπὶ τὸν Κων
 ὅτι ὁ Πάπας

- (1) Ἐν τῷ
 „ γερτῇ κα
 „ ὅσον δύν
 „ τηγορεῖ
 „ ὥς πλε
 „ ἐπρόσφ
 „ αὐτοὶ ἐ
 „ ἀτοπημ
 „ σμόν, „
 „ γνωσι τὸν
 „ ρώσωσι
 „ χρέη, ἐ
 „ ἐξισίας.

χόμενα αὐ-
 δὲ εἰς δια-
 θόδοξος Γ.
 βαίνει εἰς
 νόδοξος ὁ
 ρον ἐκ ἐδε-
 αίρετικῆς,

(1) „ Ἐπ

„ αἵτιον

„ τὸν κ

„ μόνον

„ εὐνοῶν

„ πειν

„ τὰς ἐ

„ τε πω

„ ἐκρίνο

„ τὰ ἐξ

„ μέχρ

„ δεινῶν

„ ἄλλας

„ ἄλλας

„ τὰς ἐ

„ τινὰς

„ ὑποκλ

κεφ. 19.

(2) ὁ Αὐτ.

(3) ὁ Αὐτ.

(4) „ Τότ

„ καὶ λέ

τοσράτωρ
 'Ραὲλ Μαν
 Παλαιολόγο
 δεθεντες, β
 Λεγάτες τ
 τες συγγεν
 παν περὶ τ
 τῶν εἰρημένα
 ται, εἰς δὲ τ
 καὶ ται, καὶ
 γατος ἐν τῇ
 τῆς τῆς Φρικ

(1) „Καὶ Β
 „ τὸν 'Εφ
 „ εἰδείκνυ
 „ σράτωρ
 „ γατήλ, ο
 „ τοσράτω
 „ τραχακ
 „ φυλακῆς
 ἐν βιβλ. 6

(2) „Πέμφα
 „ ὦν καὶ π
 „ Μανγῆλ
 „ ζηνῶν 'Ιω
 „ τῇ φυλα
 „ κρίτης φ
 „ σε πλείσα

ἡτοίμαζε τὰ
 πρὸς ἐπικύ-
 ξιν Λαγδέναν
 τολικῶν ἐπὶ
 Βασιλέως τῆς
 ζητήματα,
 ἐδὲ ἄλλο τὸ
 τῶν Λαγδά-
 ριγρὰφουσιν
 τῇ Συνεδρί-
 τῆς συνελε-
 γόμενα
 ὑποδύεται
 ὑποδύεται τὰ
 καὶ ἐκάρθη
 Φωνῇ τῶν
 κροπρεπῆ
 τῆς θαυμα-
 φωνητικῇ
 κωμωδικῇ.
 παρὸς Μα-
 τοκράτωρ ἐ-
 διὰ Βέλλης
 ὑπόκρισιν,
 χαρὴν ἐκάρθη

(1) ὅρα τὰ
 ὑπὸ Βιν.

(2) ὅρα τὴν
 συλλογ. τῇ

ἦτον παρὰν
 φιλοχρημα-
 σμένον καὶ ὑ-
 δῶ τῇ ἐν Βα-
 γυνομένη ἐν
 ποιησάντων
 γώθη ὑπὸ τῷ
 κυρτος, ἐδὲ
 παρὸν, ἐδὲ

Ἄπασα
 μεγίστη τῆς Ἰ-
 ἐστὶ καὶ εὐρυ-
 λίκων ἐπαρ-
 τῶν παλαιῶν
 τριαρχεῖα,
 ξανδρείας,
 λύμων ὅλ-
 χίας καὶ Μ-
 Ἰπέκιον, ἡ
 τῆς Ῥωσσίας
 ρημένων Πα-
 τριάρχαι· τῇ
 Σύνοδος· Ἡ
 Μεγιστάνες,
 σκοποὶ, Ἐπι-
 ρεῖς, Διάκονοι
 νοὶ ὁρθόδοξοι
 δων καὶ μιλιέ-

λαλεῖ; ἡ μὲν
καὶ κατασχέσει

Πέντε
Φλοὶ ὄντως
μενα εἰς τ
πένητες ἀνδ
Ἀγκῶνα· ο
ἐκατοντάδε
πόλεως εἰς
περισπορᾶς
σμένων, καὶ
ἀμαθέςατο

(1) Ἐτεῖ
πισοὶ καὶ
χάρτην μ
δρα, καὶ
τιῶτας αἱ
τὸ Βανάτι
εἰρατιῶται
κηρύγματι
ἔπειθει,
πᾶσιν ὀνομα
κάλεσε δι
σωτὶ τῆς
τες ἐν τῇ
μέσῳ αὐτῶν
τὸν ἐξωγρ
διὰ τῆς ἐν

λην, τὰς τ
 ἑτῶν βία τ
 καὶ ἀποσα
 ἰδιώτας, κα
 εἰδότας· ἐ
 λαισίνην· ο
 Ἰερουσαλήμ
 γασιν ὅτι ἐ
 των ἢ δόσις
 ἀσυμπαθῶ
 γαλοφώνως
 πα, ὁμολο
 δοῖται, ὑπο
 τὸν θρόνον·

ἵνα μὴ λ
 θῇ ἢ Ἐκ
 αὐτοῖς, ἵ
 θῶσι τὴν
 λος γελο
 πρῶτος ἔτ
 καὶ χωρί
 ἐκεῖ ἐδεῖτο
 ἐν σκατειν
 ὑποδεξαμ
 γισμῶν κα
 παραλογί
 ἔτι δὲ καὶ
 της· ἄλλο
 οἱ Ἀπόστο

τῷ σώματι
 τὰ, ἄτιμοι
 Θεοκάπηλοι
 εἰ καλοὶ Κ
 ὅταν παρα
 τοιαύτην ἀ
 σωσιν εἰς α
 τατον τάγρ
 νων ἀνθρώπ

Καὶ τ
 ἔγραψάς μο
 τὸ νεοφανές
 ὅτως δὲ καὶ
 ἀνὰ χεῖρας
 καὶ τὸ τέλος
 ἢ ἀποστολή
 μὴ ἄνευ ἀπ
 θοδόξες Χρ
 βιβλίον, ἐο
 ἤθελα συμ

Μία ἐ
 θῆς καὶ ὁρ
 τὰς ἀγίας κ
 ἀποδεικνυομ
 ἀγίοις Κύρι
 ὁ ἐπαγγελ

μενικῆς συν-
των τέτων
τριον τέτων
θὺς ἀποχί-
καὶ μένει ἔρ-
λα, καὶ ἔσ-

³Ιάκ. κλησίου Φυ
2, 10.

„ σεις, πτο
λέγει ὁ ἀδελ-

Ὅσις ε
τὸ Πνεῦμα
ἐκ τῆς Υἱῆς.

ὅσα δέχεται
καθ' ὑπερβο-

δόγμα, ὡς
γόμενον, ἀλ-

τῆτό ἐστι δόγ-
της πίστεως,

λιστα πολλοί
Πνεῦμα τὸ

καὶ ἐκ ἐκ τῆς
κης δύο ἀρχ-

καὶ ὁ πατήρ
ἐστὶ δόγμα,

κλησία βλά-
ῆγεν 1014 ἔσ-

Ἡ ὁ Πάπας
μα καὶ τοὶ ὁ-

μενος τὴν
 δὲ ἀρνησα
 Θεῷ κληρ
 δυνασία,
 αἵρπαγαί
 ποι, τελα
 ταῦτα πο

Ὅσο

σκομένων
 ραννία, ἔ
 τοὶ χρέος

Ματθ.
 10, 23.

„ ὅταν δὲ
 „ εἰς τὴν
 σῆς Χριστ
 ὅτις καὶ ἔ
 φυγῶν ἀπ
 διὰ τὸν δια
 ὶν, καὶ δι
 καὶ οἱ πρὸ
 μὲς τῶν τ
 ὁ Ἡλίας τ
 κρυφίως τ
 οἱ μετὰ Χρ
 θυρίδος ἐν
 γε τὰς χεῖ
 τῶν Ἀποστ
 ὅσον ἐδυνή
 Σμύρνης·

„ ὅταν διώκῃς

„ εἰς τὴν ἀνάγκην

θλίου ἀνεστῇς

ποῖα ἀνεστῇς

ψυχὴ ἔσῳθαι

κέρδη τὰ περὶ

ἡ πίσις; ἐὰν

φθαρτὰ καὶ

Μάρκ. ἡ ἀπέραντος

8, 36.

„ ἀντάλλαγμα

„ λάττεται

δὲ ὁ Θεὸς ἐκ

τάρκειαν; οὐκ

Ματθ. „ Πᾶς ὁς ἀγαπᾷ

19, 29.

„ πατέρας,

„ ἕνεκεν τῆς

„ ταί, καὶ ζῶσιν

γεσιν ἐν διαίτῃ

πίσιν, καὶ ὁ

τὴν ζωὴν τὴν

Ὅσοι πάλιν

εξημένους τῆς

σιν· αὐτοὶ περὶ

ὑψώσωσι τὴν

νὰ φθάσῃ ἐκ

πρέπει νὰ μὴ

ἵνα, εἴτε διὰ

ρασήσωσι πρὸς

καὶ Λέκκιον

Σάξδεων πρ

Οἱ Βα

παθεῖς, Φι

μόνον ἐκ εἰ

φοιῶτων αὐδ

δια, κακότη

τινὲς ὧμοι κ

σκληρότεροι

ἄλλα αὐτ' ὁ

Βασιλεῦσι,

ἄνομοι· ὅ

σωσιν εἰς τὰ

κλινεῖς ἱκετ

μα τῆς ψυ

σπλαγχνιά

εἰσάξωσι γὰρ

ἢ ἐλευθερίᾳ

ὑπὸ τὴν ἐξ

ὑποφέρωσιν

σι τὰς ὑπὸ τ

νεμένους, κα

Μαξιμιανῶ

ἀπανθρώπο

Ἐὰν δ

ταύτως, πα

διαμένη· τό

λωσιν ἔμπρο

„ τῶν ἁγί-
 ος Γεηγό-
 „ το προ-
 „ ταιον·
 „ νεύματο
 „ γὰρ ἐστὶν
 „ ἄλλον οὐ
 μάρτυρες
 εὐδύνοντο να
 θρώπης·
 λαβὴν, ἢ δ
 τες ἐφύλα
 καὶ ἡμαρτ
 καὶ τῷ νεύ
 προσδύομεν

Βλέπε
 οὗτος πατ
 ἱστορίαις· ἐν
 γὴν ἐζήτην
 καὶ ἕτερον
 λαὸν τοῦ
 κατακαῖον·
 ἂν ἀνοίξης,
 ρον ζητοῦμε
 εἰδῶλω. τα
 σεν ἀνδρείω.

„Θεὸς γάρ

κη τῷ ἰωτα

Ἔρχε

ἀν νεύσης τ

διατί; διότι

λίαν, καί

„ένος, κα

Κατόλικος,

δέρρει, δεσ

εἰς τήν φυ

ἐνῖτος, γίν

εὐθύς τήν

γίνεσαι οὐν

Πνεῦμα τὸ

ταῖς δὲ ταῖς

ἢ τῆς ὁρθο

„χεῖ τὸ κ

ἅγιον ἐκπο

τὸν λόγον τ

ἀρεῖται τὸ

„βραχεῖ τὸ

ἢ γίνομαι Κ

καί ὡμολόγη

καινοτομήμα

„μενον· „ κα

δότης αὐτῇ

προδῶσιν ἅ

ὑμῖν καὶ ὁ
 ἀξιώματα
 κνα, γυναῖ
 ἡδονὴν καὶ
 πην τῷ Θεῷ
 καὶ ἄλλας τ
 προδώσωσι
 διωγμοὺς, ὁ
 πατρίδος ἐ
 τελευταῖον

Διώκετε

Ματθ. ζ' πίστεως;
 5, 10.
 „ ριος, οἱ ὁ
 „ εἰς ἡ βα
 σύνη μείζων
 δίξουσιν ὑμᾶς
 καὶ λέγοντες

Ματθ. τῆς ὁρθοδόξ
 5, 12.
 „ ἀγαλλιᾶσθαι
 „ νοῖς. „ ὑ
 καθὼς οἱ πα
 τυράννων, „

Εἰρ. 10, „ ὀνειδισμοῖς
 32. 33. 35.
 „ κεινωνοὶ τ
 „ ἀποβάλη
 „ πεδοσίαν

Πράξ. Χρῖς τὰ λό
 14, 22.
 „ λῶν θλίψ

τὰ ἁμαρτ
 ἐρθόδοξον,
 χίζεταί, ἐ
 τὰς ψυχολ
 μενος, ἐκπ
 ἀδελφοὶ ἀ
 ἁμώμητον
 ματος ἀρε
 τέρες ἡμῶ
 σητε. πᾶ
 μηδέποτε,
 ἡμῶν μητέ
 τῷ Χριστῷ Ἰ
 λικοῖς τῆς
 σωτηριῶδες
 γὰ χωριθῆ
 καὶ γὰ κα
 των. οἱ ὅ
 οἵτινες ἐπώ
 καθὼς ὁ Ἰ
 οἱ ὅνιτοι εἰ
 παρὰ τῶν
 μων Κατολ
 παρὰ πᾶν
 μάζονται,
 ται. μὴ ὅ
 ὑμῶν γὰ π
 καταστήσετ

τῷ Θεῷ, ε
 νομεν ναὶ τ
 χεῖρας αὐτ
 ὑπομένωμεν
 ἀλλ' ἐδὲ τῇ

Πράξ. Θεῷ ἀθε
 5, 29. „Θε



Ἡ

βία

ἐπικράτει

καθ' αὐ

ὑπεγράψ

Συρόπικλ

σημείωσ

Ἀγγελικ

τοιαυτήν

τὸ

αὐτάρτη

ἐνσπλαγ

νην, καὶ τυραιννικῆς

- » κίαν, καὶ ἀνεχόμενον
- » καὶ λύμην τῶν
- » σταν ἡρώων πίσειν,
- » τῶν τριῶν ὀρθοῦ
- » λονότι Φιλοθέ
- » Ἰωακὲμ Ἱερουσ
- » φρονέοντας ἐκ πο
- » γενέστερος ἔτος
- » συνοδικῶς ὁμῶς
- » ἀδιαίρετα ἀγίας
- » χειροτονηθέντας
- » καὶ προσέτι Ἡγ
- » τῶστε Ἱερεῖς καὶ
- » ψήφου, ἄλλως β
- » σεως καὶ διωγμ
- » δραμόντας ἀνα
- » πρὸς ἐπισκοπίας
- » ψυχῶν· ἵνα σὺ
- » τῷ ἀληθινῷ Θεῷ
- » φόβον Θεῷ, κα
- » πόν, ἀλλὰ κατα
- » πᾶσαν· τέττιν
- » ρας εἶναι πάσης
- » ἄχρως ἂν ἐξετα
- » μὲν ἔν καταπει
- » δὲ καὶ ἀνθιστάμε
- » ρισμένοι, καὶ
- » ὁμοεσία Τριάδο
- » καὶ οἱ τέττας δ



ΧΟΝΤΕΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ

- », με τῶ ἀγιωτάτ
- », πα Κωνσταντιν
- », τριάρχῃ, νῦν ἐ
- », ἐκ ἐγένετο κατ
- », οἱ Λατῖνοι ἐνόρη
- », ἐλευθέρῃ, κατ
- », τῶν ἀγίων ἐπτα
- », τέρων· ἀλλὰ ῥα
- », μὲν συμβ:βάσε
- », αὐτῶν ὅρκῃ,
- », νικῶ τρόπῳ τὰ
- », καὶ εἴτι ἂν ἄλλ
- », μάλλον καὶ ἀσ
- », κοινῶ τῆς πίσεω
- », καὶ ἐγγράφως
- », διὰ τῆτο ἀπελ
- », εἰ μὲν σέρξει τὰ
- », καὶ ἐπικυρώσεις
- », Θεῖοι Πατέρες
- », δον καὶ αὐτὸς ε
- », σωζομένῃ, ἵνα
- », σείλη ὁ Πάπας
- », καὶ συνήθειαν·
- », νοδὸν παρὰδέχο
- », πα μνημόσυνον,
- », πρὸς τὰ τοιαῦτα
- », νότι καὶ τὸ τῶ Ι
- », μένης ὁμολογία
- », τὰς καὶ ἀγιέρῃς

ἑπιτίμια αὐτῷ ἀπ

- „ Βείας Ἐκκλησία
- „ ριατος. ἀλλ' ἐ
- „ μεν δὲνα ψυχὴν
- „ ἐπὶ τῆς γῆς κτώ
- „ μως βιάζης κα
- „ Χριστῷ Ἐκκλησία
- „ μὲν ἡμεῖς τὴν
- „ ἐφεξῆς, ἀλλὰ κ
- „ μῆσαι μέλλομεν
- „ σε Βασιλείαν τα
- „ τιμιωτάτη κυρία
- „ ὅς καὶ ἀναγγελε
- „ γόδε, ὑπὲρ αὐτ
- „ σον, ὡς εἴεις τ
- „ Ῥώμης καὶ τῶν
- „ τὴν ἀλήθειαν ἐλ
- „ σιν, ἐ δυνάμεθα
- „ διὰ μίαν ἡμέραν
- „ πρὸς καιρὸν, ὅπε
- „ ρε, εἶπερ) ἀποδ
- „ τὸς, ὦ Βασιλεῦ γ
- „ καὶ νόμος Χριστῷ
- „ μαθητῶν, καθότ
- „ τέρες ὁμολογῶν
- „ εἰδὲν γάρ ἐστι τῆς
- „ ἀπορίαν ἐμπέσης
- „ ἀλλ' ὅμως ὡς δὲ ἐ
- „ καὶ ἐρευνᾶν πεποι
- „ Χριστῷ πῖσει πεποι

οἷς καὶ ὁ Φράτε
πα Νικολάε τῷ
Κωνσταντινὸς πόλεως
Γρηγόριος τρεῖς περ
καθαρῆς, καὶ τ
λεως θρόνον ὁ Ἰ
καὶ δυναθείας τῶ
τῶν ἐν αὐτῇ λοιπ
μὲν πατριαρχικὰς

- ,, ὁ Ἡρακλείας Ἰ
- ,, τῷ ἀγιωτάτῃ
- ,, πρὸς Ἀγκύρας,
- ,, Κύπρου. Παρθ
- ,, πρὸς Σέρδεων.
- ,, ἐπίσκοπος Νεοκ
- ,, λεως. Θεοφύλα
- ,, σκοπος Ἰκονίαν.
- ,, Μακαρίαν ἐπισκ
- ,, Μιτυλήνης. ὁ
- ,, ριος, ἔχων κα
- ,, ὁ Κάλκισος Δοί
- ,, θαῖος. ὁ Ἀγχι
- ,, γόριος. ὁ μέγα
- ,, γον τῷ Πρωτοσ
- ,, Δικαιοφύλαξ Κο
- ,, ποτὲ Ἡγούμενος
- ,, τῆς ἁγίας μονῆς.
- ,, Λογοθέτης Μιχ
- ,, πάντες συνομολο
- ,, Συμβόλῃ. κτ.,,

τὸν τὸν ἐν Φλωρεν
εὐθύς κατεφρόνη

„ ἀναμάρτητος ,

„ τρεπτόν. Μα

„ γνώμην παράχ

„ βε κὺρ Δωρόθ

„ γων , ἣν πάλιν

„ νότι τῶν ἁγίων

„ σκορακίζειν τὸ

„ βίαν , καὶ προ

„ ἁγιωτάτῃ Φωτ

„ ἐν ἣ διαρρίζετο ,

„ καταδικάζεσθαι

„ ἐπιταγῇ τῇ Π

„ τριάρχης Θε

„ Θεός. ὁ Ἐ

„ οἱ Πατριάρχ

„ αὐτῶν. ἔ γὰρ

„ σκαλίαν ἐν ἁπο

„ γὰρ ἡ πρόθεσις

„ ἀφαίρεσις χορη

„ ἀποδοδομένην.

„ τῶν δὲ σκανδαλ

„ νος ἀφελεῖν προ

„ ἀφελεῖν. ἔκ

„ λεγομένων ἀπο

„ τοῖς δικάζουσιν

„ τὴν πίσιν ἁμαρ

Ἄλλατ. αὐτ. ἐν σ

οἰκουμενῆς ὁρθόδοξης

- ἡ χετέ τοῖς νεωτέροις
- ἡ γεννημένοις ὑπὸ
- ἡ βρισμένοι ἐς ἐ,
- ἡ τῶν, καὶ τῶν α
- ἡ κλησία γράψαν
- ἡ ἔνωσιν, τὴν ἐν
- τάφρασις ἔχει ἔτι
- tari: haud secu
- latam, ἡ γὰρ καὶ
- σιν· ἔχει κατ' ἐ
- ὅπερ καὶ ὁρθότερ
- ἡ διαίρεσις ἀπὸ τῆ
- ἡ τῶν ἐκείνην ἔ
- ἡ ἡκυρώσαμεν·
- ἡ κανόνα, ἐν ᾧ
- ἡ μεθὰ. ἔκ αὐ
- ἡ ὧν περὶ ἡμῶν ἡ
- ἡ κινδύνους τῆς Ῥ
- ἡ σύμφωνοι αὐτῇ
- ἡ φῆς, τῶν ἀληθ
- ἡ θὰς περὶ ὑμῶν
- ἡ σεσιν ἀνθισταμέ
- ἡ κῆς Ἐκκλησίας
- ἡ πλείοσιν. ἀλλ
- ἡ εἰπεῖν, ὑμᾶς ἔ
- ἡ Χριστιανῶν θρησ
- ἡ τὴν μητέρα κα
- ἡ μητρὸς ἐκκακο
- ἡ δὴ ἡ παρὰ σία

δὲ Σύνοδος τὸ ἐν Φ
ἀπαύτης καὶ χίσμ

„ λὰς οὐοίςς ὑμ

„ εἰς αὐξήσιν κα

„ υἱῶν· σὺ καὶ π

„ οἴκῳ τοῖς αὐτο

„ καὶ καρδίᾳ αἰ

„ Μακάριος. ὑ

„ παπώλεως Ἰωσ

„ μέγας Ἐκκλη

„ ὁ Δικαιοφύλα

„ Ἀγαλλιανός.

„ διδάσκαλος, τ

αὐτ. ἐν σελ. 947

(1) „ Φανερόν ἐστιν

„ δὲν εἶναι δυνα

„ πᾶσα ἄλλη σ

„ μενικῆς, νομ

θέσπισμ. τῆς ἐν 1

τῷ 22. τόμ. τῆς

„ τοῖ (οἱ ἐν τῇ

„ νῶς (τῷ Παύλῳ

„ νοδον εἰς τὴν

„ χαρὶς καὶ χωρ

„ καὶ ἀρνηθῇ τὴν

„ νον μία Ἐκκλη

„ τὸν αὐτὸν κα

„ τὴν αὐτῆς παρ

„ σιλείᾳ ὑπάρχῃ

„ νη, ἔδὲν ἕτερον

παρὰ τῷ Αὐτ. α

Ἐκ τούτων πα-
ρος τῆς Ἐφέσου διέ-
καθ' ἑαυτῆς, ὑφ' ἡ-
αγίας Γραφῶς καὶ
Πατέρων νόμους, οὐ
λειπεν· ἔχ' ὁ Μά-
οὶ βιαζέμεντες καὶ
ῤῥησαν αὐτήν καὶ
σε, ἀλλὰ Σύνοδοι

καὶ εἰς τὰς Κα-
ὸρος, καὶ ἐπὶ ἡ-
σάτη καὶ Παποκό-
952.) ὅσις, ἐπει-
πάντες ὁμῶς οἱ ἐν
μερον ἡμέρας ταῦ-
δόχ' παραδόσεως
ἔτος ἐπ' Ἐκκλησί-
Ἰβήρων ἐπιλεγόμε-
Πάπας ἐκεῖ παρ-
Πάπας φέρειαν εἰς
ἐκρέμασεν· ἐστὶ δ'
πεδίχ, ἐν ᾧ τὸ ἁ-
ται. καὶ προσκλ-
ναστηρίων Μοναχοὶ
κειμήλια, ὅπερ ὁ
τοῖς Λαυριώταις ἐ-
τῶν Λαυριωτῶν με-
στηρίων εἰς, καθό-
σημαίαν· νῦν δὲ
τῶνται.

καὶ ἀποξρεφόμεθ
κῶν συντάσσομεν.
τῷ χίσματος τὸ ο
κη εἰς τὸ ἅγιον σύ
ἀναμάρτησία καὶ
οἱ ἄθεσμοι νεωτερ
τῆς Ῥωμάνας Ἐκκ
σιν. εἰάν αὕτη

(1) Ἡ δὲ ἀξίμων
κυριακῶν λόγων τ
χαρισίας τῆς λαϊκ
φη τῆς θείας ἀξιῶ
τῇ αὐτῇ Ἐκκλησίᾳ
χην, καὶ δι' ἑνα
5. Τὰ περὶ τῶν
ἀπόλαυσις τῶν με
κολάσεως, πρὶν τ
7. Τὸ ἐν τῷ Θαβ
φάντισμῳ βάπτισμ
θέντας τῷ μύρρ
11. Ἡ τῶν λεγο
σάββασι νησεία.
κλιτεῖν. 14. Τὸ
Ἡ τετραγαμία.
γάμος κοινωνίαν συ
μένης Ἰνκχίζιτζίον
ἁγίων κανονισμός.
καὶ ποικιλόζωα τῷ
ἄλλα πάλμπηλα.

Ῥωμάνῃ· διότι τὴν
 θολικὴν, ἢ μερικοῦσαν
 ὄλῳ· ὅπερ, εἰάν
 νῃ, καὶ ἄτοπον νοῦν
 αὐτὸς δὲν δύναται
 λείπει ἀπὸ τῶν σοφί-
 μανοκατόλικα. πο-
 τόστε, καὶ οἱ ἄλλοι
 τὴν συγκροτήσαντες
 θῶς, εἴτε πανέργω
 νῆσι τὴν Ῥωμάναν
 κλησίαν.

Ἐπειτὰ δὲ δη-
 ῆ Ῥωμάναν μόνον με-
 θη τὴν εἰς τὸ Σύμβ-
 ὸ κατολικορωμάνος
 θεῖς, λέγων τάδε·
 τῷ Υἱῷ, ὃ γέγονε
 τῆς ἐν Κωνσταντινῇ
 ρόν, ἐν ᾧ ἤκμαζεν ἡ
 τῇ οἰκουμενικῇ Σύνο-
 μὲν εἰς τὸ τέλος τ

(1) Ἐν τῷ βίῳ Γεωργίου

1753· ἐξέδ. Ἐνετίαις

τῆς ἐκπορεύσ. τῆς α

Γότ. ἐκδοθ. σελ. 4

τῷ Η', αὐτοκρα
Χρῖστῷ 1014. (1)

Ὁ μὲν Χρυσ
δεχθῇ ἡ Ῥωμάννα
τὰς ἐξουσίας, διότι
407· ὁ δὲ Κυπριανός
διότι ἐτελείωσε τὸ
μος καὶ ὁ Κυπριανός
λικαν; τί ἐπίστευε
ὅτι τὸ Πνεῦμα τὸ
ἀλλὰ εἰς τὸν καιρὸν
σευεν ἡ ἐκκλησία ἡ
882. ἔτις ἐνόμιζεν
βλασφημίας, ἔγρ

(1) „Ὡς τῆς ἀποπ
„ Φίαν σήμερον ἡ
„ εἰ γὰρ ἐπὶ τρια
„ σίων σχεδὸν ἐτῶν
„ γόν ἐν τοσούτῳ
„ πίσις ἡμῶν, κα
„ σαν, μάτην δὲ
„ προσάτα, καὶ
„ Ἀπολινάριος) ἡ
ἤλεγχεν ὁ Θεολό
ρίς. ἀρμοδιώτεροι
Κατολίκων. διότι
καὶ δεκατέσσαρα ἐ
την περὶ τῆς ἐκπορε

Εἰς ποῖον σ
ὅτι τὸ Πνεῦμα τ
καὶ ἐκ τῆς Υἱᾶς; ε
,, πηγὴ ὕδατος ζῶ
,, Ἰερεμίαν, τὸν
,, ὕδατος ζῶντος.
,, τὸν Πατέρα ὁ Θ
,, τῆς ζωῆς τὸ ὕδα
,, Πατρὸς ἐκπορεύ
,, τὸ ἅγιον. πῶς;
ὁ παρὰ τῆς Πατ
παρὰ τῆς Πατρὸς
ἐχὶ ὡς ἀπὸ πηγᾶς

Εἰς ποῖον τῶ
γει ὁ Κυπριανός,
ταὶ ἐκ τῆς Πατρὸς

(1) Ἐν τῇ ὁμιλ. π
Μοντφασκ. ἐκδό
ἀμφιβόλοις τάτ
τοῖς νόθοις· ἀλλ
Χρυσόστομος γνήσ
κρινε. τί δέ; ἐκ
ἀπόδειξιν τῆς γνή
ὁμοιάζουσα, κατὰ
Γαβάλων. ἀλλ
καὶ προτροπῇ τῆς
καὶ Σωζ. μ. βιβλ
13. κεφ. 9.

ἐκ ἑσὶ τῷ Κυπριανῷ
τὸν τῷ Βιβλιαρίῳ
Θα, τῷτο ῥαδίως

Ὁφελον γὰρ
να Ἐκκλησία τὴν
πριανῷ Φρονήματα
πριανός, ἐδεποσῶς
τητον, καὶ παντ
ὑπέρτερον, ἀλλ'
ἰσοδύναμον, καὶ τ
Κυπριανός, ὅτε
αὐτῷτε καὶ τῆς
προσέδραμον Κερν
κρηθισόμενοι, ἔγρα
, διωρίθη μεταξύ
, πταίσης ἐν τῷ τ
, ποιίμνης ἐδόθη ἐκ
, τὸ, καὶ δώση λόγ
, ἐκεῖνοι οἵτινες ὑπὸ
, κεῖσε, καὶ γὰρ ποι
, ἀλλὰ γὰρ δημηγορ
, πῶ, ἐν ᾧ εὐρίσκοι
, τυρες τοῦ ἁμαρτ
, ὅτι αὐτοὶ οἱ ὀλίγοι
, κετὴν τὴν ἐξουσι

(I) Ἐν ἐπιστολ. 59.

ἐν βιβλ. 7. τόμ.

αὐτῷ καταδικάζ
ἵνα ὑπὲρ αὐτῷ αἰ
Κατολίκων καὶ
να γράψῃ ὁμοια
τῶν ἀνοίγει τόμα
τῆς πρὸς τὸν Πά
ἀναμαρτήτης αὐτ

Ὁ αὐτὸς Κ
τὸν Σύνοδον ἀκυρο
ἔμεινεν εἰς τὴν αὐ
καὶ διδάσκων καὶ
ἐπιστρέφοντας βα
κεκυρωμένον ὥρις
ἐκήρυττε, καὶ π
φεν. ὁ δὲ Κυπρι
ἀλλὰ καὶ ἀντέγρα
ὅτε δὲ ὁ αὐτὸς Στ
καὶ γράμματα τ
ἐπισκόπων Λεγίων
τίαν τῆς εἰδωλολα
ἐποίησε, τότε ὁ
ἐπιστολῆς, τῆς τ
τὸν πιστὸν λαὸν
τὸν Διάκονον Λε
ἔγραψεν· „ὅτι

(1) Παρὰ τῷ Αὐτ

(2) Αὐτ. 285. 28

πα γράμματὰ κα-
τερον; πῶς λοιπὸν
διάζει καὶ λέγει,
ἔχον τὴν πίσιν τὴν

- », τῶ ἀγία Πέτρῳ
- », τοσῶτον εὐκόλῳ
- », ἀμέριμνος διὰ τὴν
- », διὰ τὰ διοριθῆναι
- », προαχθῆναι καὶ
- », διάφορα μέρη,
- », γόντες, διὰ τὰ
- », λέξαντο τινὰς ἰσχυροὺς
- », λαὸν τὴν τῶν Ἰουδαίων
- », τὰ, ἵνα αὐτὰς
- 46.) „Αἱ Ἰουδαίαι
- », λείας, καθὼς καὶ
- », κεν ἐξασίαν εἰς τὴν
- », τὴν τῶν ἀρκτῶν
- », προεσὼς αὐτὸς
- », ἔλαβεν· αὐτὸς
- », ἀργυρίῃ βαρυτάτην
- », περάσας εἰς τὴν
- », ἐπιστάτην, ἵνα τὴν
- », ἐσύναξεν ἀπείρου
- καρπὸς ἐστὶ καὶ ἡ
- », ποσὶ ἐκεῖνα τὰ ἁμαρτήματα
- », ναν, λέγει ὁ ἀποστόλος
- », Ἀριθ. 14.) τὰ
- », νερῶ ἁμαρτημάτων
- », αὐτὸ ἁμαρτήματα
- », σιασικῶν δικαιοσύμων

τοῦτο αὐτὸ ποιοῦν
 ποιοῦσιν, ὡς ἐσημε
 „προλαμβάνεσι,
 „σιν, ἵνα μὴ ἔχωσι
 „ἔθος τῇ πλάνῃ,
 προλαμβάνεσιν οἱ
 χιτματικούς καλοῦ
 βείσωσιν. ἔχουσιν
 βείσωσι τοῖς Κατο
 πολλῇ χείρονα, κα
 εὐλόγως καὶ πρετ
 „ἀποδιδόντες, φησ
 „ἀντὶ λειδορίας. „

Ἀλλὰ καὶ οἱ
 Βιβλιαρίαι, τῶν π
 κατολικορωμάνο
 τῶν παλαιῶν; τ
 ἀρχαῖαις ὀρθοδόξε
 τὴν μετειοφροσύνην
 οἱ εὐσεβεῖς παλαιοὶ
 τολικορωμάναν, ἀλ
 κός, ὅτι ἔχει καὶ ἓνα
 κατολικορωμάναν ἢ τ
 λές, καὶ διὰ τὰς ἄλλ
 καὶ τὰ ὀνόματα αὐτ

(1) Ἐν τῷ εἰς τὰς ἐ
 2. τόμ. τῆς τῆς Μο

„ Πατὴρ, ὁ δὲ Ἰ
 „ Φάναι βλαστὰς
 „ σια φυτὰ. „ κα
 „ τῆς, ὡς ἀρχὴ
 „ Πνεύματος. „
 Ἄθανάσιος (2)
 „ ὃν τῷ Πατρὶ, α
 „ Πατρὶ, καὶ τῷ
 „ τα. „ Πέμπτος
 „ Τὸ Πνεῦμα τὸ
 „ τῷ Πατρὶ αἰτία
 „ ἐκπορεύεται. „
 „ Υἱὸν καὶ σὺν αὐ
 „ τρὸς ὑφ' ἐστάναι. „
 „ τῷ Θεῷ, ὁ παρὰ
 ὁ Θεολόγος Γρηγ
 „ καὶ Πνεύματος
 „ χθ. (6) „ Πῶ γ
 „ μέτον ἀναφανέν
 „ σονος, ἢ κατὰ

(1) Ἐν κεφ. Ι. πρὸς

(2) Ἐν τῇ ἐκθέσει τ
 νεδικτ. γενομ. ἐκδό

(3) Ἐν τῇ πρὸς Γρηγ
 τῆς ἔτει 1730. κα

(4) Ἐν τῇ εἰς τὸν 32

(5) Ἐν τῷ 29. λόγ

(6) Ἐν τῷ 37. λόγ

33 τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον
τὸν ἕνα αἰτίον ὄντα
μέν. Ἐννατός ὁ ἐπὶ

Μία π

Τριφαι

Ἰνα γα

Τόθι :

Κραδιά

Σοφία

Ἐνοτήσ

Ἀγίας

Δέκατος ὁ Ἀλεξανδ

33 μὲν ἐν ἀρρήτως

33 Πνεῦμα, καὶ

33 ἁγίῳ ζωοποιῶ, τῷ

33 τέσιν ἐκ τῆς ἑσίο

33 περ ὁ Υἱός, ἀλλ'

33 ἐκ μόνου τῷ Πατρί

πρῶτος ὁ Κύριος Θεός

33 μα τῷ Υἱῷ, εἰ μὲν

33 πρερυόμενον, ἔφω

(1) Ἐν τῷ 2. Ἰμν.

(2) Ἐν βιβλ. 4. κα

(3) Ἐν τῷ περὶ Τριάδος

Γραικ. τῷ Λατινόφ.

τόμ. I. σελ. 338.

(4) Ἐν τοῖς Ἀναθεμα

1642. ἐκδόσ.

- „ γνωρίσαι ἱκανόν
 „ ρεύεται, τῇ τῷ
 „ ἐν τῇ Θείᾳ Γραφῇ
 Ἀναστάσιος· (1) ,
 „ γὰρ ἔχει παρὰ τὴν
 τέταρτος ὁ ὁμολογῶν
 „ ναγίς Πνεύματος
 „ ἐκπορευομένον ἐκ τῆς
 „ ριος. „ Δέκατος
 νης· (3) „ Τὸ δὲ Πνεῦμα
 „ λέγομεν, καὶ Πνεῦμα
 „ Τίς δὲ τὸ Πνεῦμα
 „ μάζομεν. „ καὶ
 „ Πνεῦμα, ἔχῃ ὡς
 „ Πατὴρ ἐκπορευόμενον
 καὶ ἀλλὰ χεῖ· (5)
 „ πόρευμα καὶ πρόθεσις
 „ καὶ μὴ ἐξ ἑαυτοῦ, ὡς

(1) Ἐν βιβλ. I. περὶ τῆς
 νης τῷ Ἀντιοχ. ἐστίν.

τεύχ. 9. σελ. 312. τ.

(2) Ἐν τοῖς εἰς τὸν Ἀρμένιον
 ἐν Ἀντιοχ. ἐκδόσ.

(3) Ἐν βιβλ. I. περὶ τῆς
 Παρίσ. ἔτ. 1712. ἐκδόσ.

(4) Αὐτ. ἐν κεφ. 12.

(5) Ἐν τῇ πρὸς Ἰορδάν.

» τῆς ἀληθείας,
 » πέμπεται.»,
 Si quis non dixe
 vere ac proprie,
 Deum, Dei verbu
 » τι, ὅτι τὸ Πνε
 » τῷ Πατρὸς ἐσι,
 » ἐσίας, καὶ Θεὸς
 Μεδιολάνων Ἀμβ
 dit Spiritus, et test
 » ῥὰ τῷ Πατρὸς
 » τῷ Υἱῷ μαρτυρεῖ
 Filius: Spiritus fa
 pter societatem un
 » λέγει γὰρ ὁ Υἱὸς
 » τρὸς ἐκπορεύεται
 » τῆς φύσεως παρ
 νυμος· (4) Credin

(1) Μέμνηται τῶ ῥήτι
 τῆς Ἐκκλησιας. ἴσο
 καὶ Νικηφ. ὁ Κάδ
 σιας. ἴσορ. περιῆν δ

(2) Ἐν κεφ. Ι. τῷ Ι
 ὑπὸ τῶν Βενεδικτ.
 τὴν Μεδιολάν. Ἐκ

(3) Ἐν κεφ. Ι. τῷ π

(4) Ἐν τῇ τῷ Συμβ

σκοπος· (1) Spiritus
 uterque in uno c
 fonte manantes,
 cedendo, salva qu
 tate, distincti pot
 „ μα τοῦ Θεοῦ, κα
 „ ἐκάτερος ἐν μιᾷ
 „ γῆς τοῦ Πατρὸς
 „ νητῶς, τὸ δὲ Π
 „ ἰδίᾳς τῶν προσ
 „ λον ἢ διηρημέν
 vos (2)· et Filius,
 tus sanctus de Pat
 tus est alio, nec p
 „ τῷ Πατρὸς ἐγεν
 „ τῷ Πατρὸς ἐκπο
 „ ἕκλινος, ἐδὲ ἐκπο
 et Filius ei, de qu
 de quo procedit, a
 „ αὐτῷ τῷ γεννήσ
 „ τῷ ἐξ ὃ ἐκπορεύ

(1) Ἐν τῇ 3. ἐπισ.

τῶν αὐτ. συγγραμ.

ἐγεννήθη μὲν ἔτει 3

(2) Ἐν γνώμ. 370.

τῶν αὐτ. συγγραμ.

τῷ βίῳ ἔτει 463.

Ἰδὲ λοιπὸν,

Ἀδριανὸς ὁ Πάπ-
προν, τὸν ἀθετῶν
δεχόμενον τὴν ἀγ-
,, πρῶτον διὰ πο-
,, καὶ ἐπιθεταῖοι
,, τριάρχῃ ῥηθῆν.
,, ἐκ τῆ Πατρὸς
Φλέκρῃ σημειοῖ τὰ
,, καθότι ἀποδε-
,, ἤλεγχε τότε
(αὐτ. ἐν σελ. 534
σία διδάσκει τὸ,
ἤγαν τὴν πέμψιν.

Ἀποσόλοις μετὰ τ-
πεται τοῖς εἰς αὐτ-
λιν ἐν ἔτει 810.
ἀποσταλέντων ὑπὸ
τήσωσιν αὐτόν, ἐ-
ἀπεκρίθη ὅτι πρέ-
τήρησιν τῆς ἀληθ-
ρᾶς, ὧν τὰ βάρο-
κτον τὸ Σύμβολον
ἐτέρᾳ ῥωμαῖσι, τ-
ἀγία Πέτρῃ, τὴν
Φλέκρῃ ἐν βιβλ. 4
ισορ.) ὅτι δὲ ὁ αὐ-
καὶ νὰ φάλλεται
τὸ Σύμβολον.

ἐναντίον ἐστὶ τῷ
πάντες, ὀλίγων
τὴν καθολικὴν,
οἱ Κατόλικοι) καὶ
ἡμᾶς ἐδίδαξεν ὁ αὐτός,
ὁ Ἰησοῦς Χριστός,
,, ὅταν δὲ ἔλθῃ
,, παρὰ τοῦ Πατρὸς
,, ἡ τοῦ Πατρὸς
,, ἡ ἐμῆ. ,, ὅσοι
νόμι ἐσοίχησαν, καὶ
ζῆς εἰς τὸν αἰῶνα
τῆς εὐσεβείας διδ
δόξε τοῦ Χριστοῦ Ἐκ
τέτων δὲ τὴν διδασκαλίαν
γῆμεν, καὶ πιστεύ
χῆσιν, ἀλλὰ ἀνθ
νοήματα, ἐν ταῖς
τέτεις καὶ ὑπόλη
σκάλων ἔλαβον, καὶ
καὶ ἄγγελοι ἐξ ἐκ
ἁγίας Γραφῆς π
καὶ οἱ Ἀπόστολοι,
αἵρετικὲς καὶ βλα
ποδάλλοντες, καὶ
καὶ ἀποσρεφόμενοι
Παῦλος, λέγων·
,, ἐξ ἐβρανῶν εὐαγγ

καὶ ἡ ἐννοία ἐν πο-
τέρων βιβλία, ἀλλ'
μενικῆς Συνόδου π
τὸ ἅγιον Σύμβολον
ἔγω δὲ γενοθευμένον
τὰ διὰ Ἰελλιανῶ τῶ
ἐλευσιν τῶ ἐν Φεβ
τέττε νὰ συζητήσωσι
τες δὲ ὑπὸ τῆς ἁ
τῶν τοιούτων ἰσως
ἔδεις τῶν παλαιῶν
Πατέρων εἶπεν, ὅ
ταῖς ἐκ τῶ Πατρὸς

τῶ ἐν ἔτει 1772.

Δημητρίκ Συμεών

λυνεν αὐτὸ ταῖς ἐ

(1) „Τὰς δὲ τῶν

„ τὴν αἰτίαν τῶ

„ καὶ γὰρ ἐδὲ με

„ ταν, ἐδὲ ὑπὸ τῶ

„ ραδέχομαι, τέκ

„ γρηπτοι, διάτε

„ προεγεχθέντος π

„ τὸν ὅρον ἔχοντο

„ ὅπερ ἀναγνωθὲν

„ οἱ τότε παρόντε

ἐν σελ. 901. τῶ

τῶ Δαλλαίικ τὸ β

(ἐν σελ. 78.) τὸ

μέλιτον, ἀπέδειξε
τίφικα τὸν μέγιστον

Αὐτὸ τὸ
ἔχει πᾶσαν τὴν
Αὐτὸ τὸ τρισβάρβαν
τοῦ ῥωμαϊκοῦ, ὑπὲρ
διδασκαλία τοῦ β
ἢ γὰρ ἐνώση τὰς δ
Ἀνατολικὴν τὴν ὁρ
τόλικαν· ἢ γὰρ σύ
Κατόλικαν, ἕναν
λευταῖον γὰρ πείση
γεν ἤδη τὸ πάλαι,
τετα ὑπὸ τῶν ὁρ

Καὶ εἰάν μὲν τ
εῖς συγγραφεὺς, κ
συγκροτηθῇτω οἰκ
ἀπροσωπόληπτος,
σκοπὸν ἔχουσα θεῖα
παλαιαῖς ἐπτά οἰκ
χεται, Θεοῦ εὐδοκ
λειωθῇ ἢ πεποθῇ
πρέπει γὰρ διευθύνη
οὐχὶ πρὸς τὸν χυδ
τορθῶσαι ἰχύνοντα
Ἡγεμόνας καὶ Ἀε
μένους συγκροτῆσαι

ποτε γίνεται, ἀλλὰ
διαίρεσις.

Ἐὰν δὲ ἀπο
νὰ ποιήσῃ Κατολ
ἔσιν unio, ἀλλὰ
κλησιῶν, ἀλλὰ
τινὲς μὲν χωρίζου
Ἐκκλησίας, καὶ
κλησία μένουσι κα
τὸ πρότερον διὰ
δὲ τῶν τοιούτων
σκείας ἐπὶ τὴν ο
ἄλλης βιάζει ἢ α
δελεάζουσι τὰ ἀρ
ἄξιώματα· τινὰς
ἄλλης ἐφέλκει ἢ
μένει ἀναπαυτικῶ
φθαρτὸν καὶ μά
τὴν πίσιν αὐτῶν
ὅποιον βλέπουν
καθὼς ὁ πραγμα
τείας. ἔάν ταῦ
ὅτι οὐδεὶς γίνεται
Κατόλικοι νὰ ποι
αγάγῃσι τὴν γῆ
τόλικοι ἤθελαν ν
έρχονται πρὸς α
ἄλλος μὲν λέγει,

αὐτῶν οὐκ ἔστι θ
τῶν ἀνθρώπων ζη
λοι, καὶ ἐχὶ τὴν
Κατόλικος γὰρ σώ
ἀλλὰ γὰρ ἐπαινεθ
Κατόλικον. ὅθεν
προσηλύτῃς αὐτῷ,
χεταί, ἀλλ' οὐδὲν
εἶπῃ, ὅτι γίνεται
ποιήσας αὐτὸν δο
καὶ ταύτης τῆς
οἱ φρόνιμοι ἀνθρώ
λικοῖς χλευάζουσιν
γὰρ λέγοντας, ὅτι
τόλικος, ὡς ὑποκ
τὰ ἑαυτοῦ τέκνα.

τηραμένη· κολάζει
διὰ γὰρ σώσῃ τὰ τ

Ἐὰν δὲ ὁ Βιβ
λαιῶς οὐνίας, χρ
οὐνίας ἐστὶν ὁ λόγος
λὰ τέσσαρες. πρ
ρος καὶ Ἰωάννης τῷ
σαντινυπόλεως· ἡ
νυπόλει ἐποίησεν ἡ
ἐπισκόπων Σύνοδος
ἔμειναν καὶ μένεσι.
οδος περὶ τῷ ἁγίῳ

„ Φοιτῆσαν , το
 „ πίξεως ἐνομάσ
 „ θεσπεσίων ἀνδ
 „ ἰδίαις εὐρεταῖς
 „ μάθημα τοῦτο
 „ ρέσεως τινὸς ἐπ
 „ θήκαις , ἢ ἀφ
 „ τέττε καὶ σεβασ
 „ συνθείη , κατὰ
 „ σαν ψῆφον ὑπὸ
 „ εἰ μὲν τῶν ἱερῶ
 „ τῶτον καθυποθ
 „ θέματι παρὰ π
 „ ὁ παρὼν ἱερὸς σ
 „ νοῦμεν , οὕτω
 „ ἐξαπτίσθημέντε
 „ μεν· τὲς ἐτέρας
 „ θέματι καθυπο
 πάπα Ἰωάννης Λε
 Παῦλος , καὶ ὁ Ὡ
 σβύτερος καὶ Καρ
 ut nulla alia defini
 et per totum orb
 confirmetur. „ Π
 „ θῆναι , ἀλλ' αὐτ
 „ οἰκισμένην κρατε

ἔτελείωσε τὴν ἀν-
Κωνταντινὴ πόλιν ο
λακὴν, οἱ ἱερεῖς
κεκλεισμένοι· ὁ Π
Θοδόξων νὰ ἐκλέξ
τῷ Πάπα, ἢ τὸν
μνημονεύσῃ τὸν Π
νη. (1) ὁ αὐτὸς Πα
τὲς Μεγισάνους τῶ
διατρίβοντας, ἵνα
Γραικὸς πρὸς τὴν

- (1) „Тѣхъ δὲ τῷ Πάπα
„ παρὰ τῷ Πάπα
„ ὃν καὶ Λεγάτο
„ τὰ προνόμια τῷ
„ δέδετο πέδιλα,
„ εἶχε· καὶ ἡ ἐφ
„ ἐβάπτοντο χρώμ
„ ζονεῖα χρώμενο
„ σαντίνι οἰκήτορ
„ γὰρ τὰς πάντα
„ ταγῇ· ἐντεῦθεν
„ καὶ ναὸς ἅπας ἐ
„ ὁμολογῆσαι τὸν
„ μνήμην ἐν ἱεροτ
„ πραξαμένῳ τῷ
παραγρ. 17. τῆς α
(2) ὅρα τὰς ἐπιστολὰς
καὶ Δεκρεταλ. αὐ
ἔτει 1682.

» το, ἀλλὰ καὶ τ
» Μονάζοντος τυ
» καὶ συγκοινωνε
» μὲν ἐπεΐθοντο
» κῶς διετίθεντο
» κῆς, καὶ τὴν κ
» ἐκόλαζον φανε
» πάλα Βασιλεῖς
» σιανῶν· καὶ μα
» ἀθλήσαντες ἀγ
» καταδέξαθαι σ
» λακίσαντες, κ
» γαγόντες, ὕσε
» σώματος ὁμολογ
» νέντες, οὓς μὲν
» ἵππων, ἐν τραγ
» τέτεις, ἀπέκτει
» καὶ ἂν ἀνάψαντες
» δὲ Καθηγούμενο
» νος, μέχρι πολ
» φλογὸς ἱσάμενος
» γενόμενος εἰς ἐξ
» ἀκοντίσας κατ'
» τον, μέσον τῆς
» τὴν ἀγίαν αὐτοῦ
» σβεθείσης δὲ τῆ
» τὰ λείψανα σώα
» ρῶν θηρίων ἐπισυ

*

εἰρημένων εὐαγγε-
λην τῆς ἐνείας οἱ Κ
Συνέδριον ἐν Λατε
τὴν ἐν τῷ Συμβόλ
σαν δι' αὐτῆς τῆς Συ
κοὶ ἐπίσκοποι ἐν αὐ
τριαρχαί, ὁ Κωνσ
ῆσαν Λατῖνοι τὸ γ
τὴν πατρίδα, καὶ

„ Κάστρον, συνέλ
„ ἄρχισε νὰ κλαί
„ αὐτῷ τῷ τῆς θυ
„ σιασικὴν ὑπύθε
„ νον διὰ τὸ ποίμν
„ λε δὲ Πρεσβυτέ
„ ρωσε τὸν ἱερέα τ
(παρὰ τῷ Φλέετρι ἐν
κλησιας. ἴσορ.) ἔτε
παλαιότης. ἀληθ
σεν· οἱ Ἀρειανοί,
νοκλάσας, καὶ ἄπ
καὶ μαχαίρας, καὶ
δόξας· αὐτήν, ὡς
ἀλλ' ἔ τῆς παρόντος
λογίας αὐτῆς καὶ συ

(1) Τὰ πρακτικὰ τῆς
δόσει τόμ. II. μέρ
σελ. I.

(2) ὅρα τὸ 77. 616
τῆς 16. τόμ.

*

sacrum bellum, ἱε
 δαίμων καὶ μικρόψ
 πα πόλεμον, ἔγρο
 τὸν Οὐρβανόν, ζητ
 τὸν διάδοχον αὐτῶ
 τὸν ἐξῆς Γρηγόριον
 τινος πόλεως συναθ
 λέγων· „Τὸ γὰρ
 „ νον ἀναγκαῖον,
 „ τῶτο, καθ' αὐτ
 „ τὴν γνώμην ὥς
 „ καὶ ὑμῖν τὸ περὶ
 αὐτὰ τὰ λόγια σ
 ἦγαν εἰάν μὲν ὁ Πά
 να ποιήσῃ τὴν ἐνικ
 λεμον, να μὴ θέλ
 περὶ τῆς ἐνίας. τ
 εἰς τὸν Μακαριώτ
 τὴν crucem, ἀντ' ο
 ἵνα δι' αὐτῆς τελ
 λοιπὸν ἡ crux τὰς
 νολεθρίους· ὅσοι οὐ
 αἱ οἰκία δια βασιλ
 δεπιπλάστοις περιε

- (1) ὁ Βαρών. ἐν τοῖς
 Ἀριθ. 33.
- (2) ὁ Αὐτ. αὐτ. ἐγ.
- (3) ὁ Παχυμέρ. βι

εἰς τὴν Φυλακὴν
ἐφώτισε τὸν νῦν ο
τῷ ἢ ἔνια. ὁ Ὀλ
λίας, καὶ ἄλλοι τ
λα ἀνεψιὰ δέξον
τράχηλον αὐτῶν
τὰ πρόσωπα αὐτ
πρώτων ἀρχόντων

- » μὲν, ἔκ εἰσι δ
- » τῆτοις τακτέον
- » ἐνόχως αἰρέσει
- 255. καὶ ἐν τῷ ε
- » διῆναι κατέχετ
- » τοῖς Κελτοῖς θ
- (1) » Καὶ πρῶτον
- » διαί· ἔπειτα
- » χοίνω γὰρ μα
- » γόντε πρῶτον (
- » τερον, καὶ ἐξ
- » ἀνδρῶν πόσωθ
- » τὴν τῶν μαγε
- » ὥς καὶ ἐπὶ τῇ
- » βύτων ἐπιφορ
- » ῥήτορα δὲ διαφ
- » λεύει τύπτεθαι
- » σαν θριαμβευο
- » μῶντας ἐκεῖσε π
- » ἐνδειξιν· ἐπράτ
- » νὸς τῷ ἐπιόντος

λῶν ὁμοίων ἀνὰ ριζ

,, τῷ τῷ κρατύντο

,, ἐκείνῳ δὲ καὶ τὸν

,, φῶ καὶ μόνος.

,, σας, ὑπέκλινεν

,, ἦν· καὶ διὰ τῆς

,, τὴν τῆς διαπράξε

,, πατρίων ἐθῶν ἀν

,, τριάρχην ἐπὶ Βα

,, αὐ δὴ ἐφ' ἐχυτ

,, καὶ ἔχ αὐ τῶς

,, μένους ὁμιμάτων

,, γε, καὶ τὸ ὑπέρ

,, ὡς τὸν μὲν ἀλλ

,, μάνδρον Κερχ

,, ναὶ φροκόμενον

(1) Τὸν περίφημον

Λάζαρον τὸν Γορ

γλῶσσαν, τὸν Μα

τὰς Μοναχὰς τὰς

Καλοειδὰς τὴν κέ

καὶ τὰς εἶνας αὐτ

Θεόδωρον ἐμασίγω

Συγγραφ. τῆς βί

ὅπως ἐν ταῖς προλ.

τάδε· ,, Καὶ πάν

,, μὴ πεπώκασι τ

,, πόμα καὶ διηρο

,, τήρια τῷ πλή

,, ταραχῆς ἐπληρ

χυντίαν· ὅθεν αἱ
μόσυνα, προσάξ
αὐτὸν μνημονεύη
ἀλλήλους ἐκεῖνοι,
ἄλλες.

Τετάρτη
ἀλλὰ τὸ μὲν Συνε

{1} „Ἐυνέβη δὲ
„ Πάπαν μαθε
„ πρὸς γὰρ αὐτ
„ καὶ τὸν Νικ
„ ἐλπίδας, ἃς
„ ἀλλὰ τὲναντ
„ θόντες, καὶ ὅ
„ ἐκ ἀλήθειαν
„ τριάρχην, κα
„ εἰρήνην, καὶ μ
„ λίζεσθαι ταύτ
„ καὶ τὴν εἰς τ
„ τέλος δὲ Βασ
„ ἐπιτιμίοις, κα
„ πέδᾶλον· τε
„ ἀπέπεμπον.
„ γιόντος· ὁ γ
„ ὥσε καὶ τῷ Δ
„ σύνηθες, Βασ
„ λέγων τῆς ἀγ
„ λεμῶσαι δι'
„ χάριν ἔχειν,
αὐτ. ἐν βιβλ. 6.

τες, τὴν μὲν Φλα-
γὴν πονηρευομένω
τος, καὶ Πονηροσυ-
ματος· τὴν δὲ ἐν
καὶ ὥς μὴ γεγενε-
συχάζονται· τὰ
μισῶσι καὶ ἀπορε-
τολικορωμάναν λ-
ἐχισμένον τῆς κα-
ῚΕκκλησίας, καὶ
κοινωνῶσιν, εἰμὴ κα-
λῶσι τὸν πολυεύστ-
θος ἀνθρώπων οἰκτ-
αὐτῶν, ἵνα ἀφαι-
θέσωσιν ὅσα ἀφαι-
κλησίαν αὐτῶν, κα-
την καὶ παλαιὰν
κατασηθῇ ἐν μέλ-
σίας.

Ποίαν λοιπὸν
εἰς παρὰ τῶν ὀρθο-
γὰ ζητῶσιν οἱ ὀρθό-
οἱ Κατόλικοι παρὰ
ἀλλ' αὐτὴ δὲν ἦτον
κτονία. Τὴν τρίτ-
κὴν ἔλυσεν ὁ ἴδιος
ἦτον παράνομος, κα-
ἐαυτῆς ἐλύθη καὶ ἐ-

ὀνομάζει Ἐπισκόπου

τὸτο μὲν ἐστὶ μὴλ
εἶσι, διότι κλόνει
ἐκώτερον, δένδρον
σία δύω φαίνονται
ἀφ' ἧς λοιπὸν τοιαύ
τῃ ἐπιχειρήματος
παράλογον συμπέ
εἶπατε ἕκ ἐλάλησα
καὶ τινὲς μὲν τῶν
γον αὐτῇ παραφρ
ἐπιχείρημα αὐτῇ
χει' ἀλλ' οἱ περὶ
τες ἐσιώπων. αὐτ
ξιν ἀκέσατε, ἵνα
βιβλίον, ὃ κρατῶ
ἐστὶ τετυπωμένον ἐ
ἐκεῖ ὁ Μητροπολί
κῶς· καὶ ἄρχισε
ση ὥρα· ὅτε δὲ ἐ
τητὰ τῆς πίστεως,
ῥέσι παρακαλῶσι ὁ
Φερεν εὐθύς τὸ ο
ἀνῆτοι· ἀποκριθ
δὲ, ὅτι πάντες σιω
ἐβόα, ἐπετίμα, ἐ
σώματος αὐτῶν, ὁ
γάλης ἐζήτει ὁ πα
τῶν προτέρων ἀλογ
ἀνῆτοι. ἰδὼν δὲ,

καὶ βλέπῃσι καὶ οὐ
σελύμοις· τὲς ἐν
οἱ πλείονες αὐτῶν
δὲ λοιποὶ καθ' ἑκά
εἰσι καὶ ὀκτῶ ἢ δέ
ἀλλαχῆ διασπαρμ
ἀπὸ τὰς νήσους τῶν
τατοὶ καὶ παγκά
ἄρτον προσπορίζο
τῆς σαρκὸς θηρεύον
γοι ἐν ταῖς κατολ
ματα ἔχοντες· τὲ
σεπαράτοι, ἀλλ' ἀ
λίῃαι, ἢ Φαταλίαι
εἰρημένοι ἅπαντες ἐ
ἐνῆτοι. τῆτο δὲ ση
ὅταν φύγωσιν ἀπὸ
καὶ εὐρεθῶσιν εἰς τ
ναθείας, εὐθύς ἀθ
καὶ τύπτοντες τὰ
τὴν ὀρθόδοξον Ἐκκλη
τῶν λεγομένων ἐνίτοι
ὁμολογῆσιν ὅτι εἰσὶν
ἀρενῆνται τῆτο, ὁμ
ἀναθεματίζοντες ἐ
εἰσὶν ἐνῆτοι. τοιῆτε
καὶ ἠκέσαμεν καὶ ἐ
γερόν ἐστιν, ὅτι οἱ λέ

» τῆς Ἐκκλησίας
 » της Γραφῆς α
 παρὰ Χριστῆ τῆ
 Θεοφόρων Ἀποστόλων
 διαδόχων παραλα
 σία, (ἡ καλεσμένη
 ἑτεροδόξων Ἐκκλη
 σῶαν καὶ ὀλομελή
 κρότατον προθεῖσ
 λοιώσασα· καὶ τ
 θεοδόξων ἢ Ἐκκλησι
 τως· αἱ δὲ ἄλλαι τ
 το ἐπαγγέλλονται
 ὁμως, καὶ αἱ ἀφ
 τὰ καινοτομήματα
 τές, ὡς ψευδομένε

Ἡ ἑνία ἐστὶν
 ὁμως ἐστὶ καὶ δέλεα
 σαν ψυχὴν ἀπλεσ
 παπᾶν τὸν ἐνῆτον
 μενον τὴν αὐτὴν ἰ
 ὅσα τελεῖ καὶ ὁ ὀρ
 αὐτῆ καθαρά ἐστι
 ἐδὲν βλάπτει ἡ ἑνί
 τῆ παπᾶ κρέμαται
 κεκολλημένη· ἡ πα
 ἁγίων Γραφῶν διὰ
 καὶ ἐν τῷ ἁγίῳ Συμ

τῆς ἀποστολικῆς εὐ-
 σιανῶν πρέπει νὰ
 δυνασικῶς βιάζηται
 νον πλῆτον, καὶ ἀ-
 καὶ πατρίδα, καὶ
 ἀλλὰ καὶ τὸν θάνατον
 ἐχὶ ποτὲ νὰ ὁμολο-
 ὁμολογία τῶν κακῶν
 ὁρθοδοξίας. ἡ δὲ
 λεια τῆς ψυχῆς, ἡ
 ἢ λήσει ἄνθρωπος,
 ἢ ζημιωθῇ τὴν ψυ-
 Ἐὰν δὲ οἱ ὁρθο-
 χθῶσι μόνον τὸ πρ-
 ριον, καὶ ἄλλο ἐδὲν
 θαν αὐτὸ, ἐδὲν βλ-
 ἢ γὰρ ὁ Θεὸς Ἀπό-
 οἱ μὲν ἀμαρτῆς δὲν
 ἐπειδὴ ἐ δύνανται α-
 νοὶ καὶ σοφοὶ ἀναγι-
 γωσάν· διότι ἡ δοκί-
 κὺτῃς, νὰ ἐξευτελί-
 θρότατον. ἀλλ' εἰάν τι
 χῆς τῇ βιβλίᾳ κρύ-
 συνθήκη πρόκειται καὶ
 ἱκεῖνος καὶ λογίζεται
 πρέπει νὰ δεχθῇ αὐτὸ
 ἢ δεχόμενος τὸ βιβλ-

καυσαρείας Γρηγορίου
φαίνόμενοι, τὸν
καὶ ἡ Ἑρμελία, οὐ
ἐπὶ Μαξιμίνῳ·
ἄνδρες ζηλωταὶ καὶ
τὰς διωγμῶς, τὰ
μὴ θέλοντες νὰ
τὴν προσιθεμένην
καὶ τὰς ἀπανθρο-
πῶν ὀλίγοι εἰσῆλ-
θόντων οἱ περισσό-
τεροι, δύνανται
παραχωρεῖσιν, αὐ-
τὴν ἐντολήν τῷ Κυρίῳ
καὶ παράδειγμα,
αἱθλίως διώκτας.

Διατί ἔστι Φεβ-
ρουάριος κόσμος ἄλλαι
ἐν οἷς δύνανται νὰ
τῆς πίστεως; ἢ καὶ
ῥώσων Αὐτοκρά-
τορας ἀγκάλας πάντα
ἐν ἀναλόγως κυ-
βεσσά, κατὰ τὴν
διατί λοιπὸν οἱ το-
πλινθίαν καὶ ὑπο-
στασά, ἀφ' ἧς ὁ Κύριος

δῆλοι πιζότατα
πάντα τὰ βασ
χύσωσι τὸ αἶμα
πᾶσαν αὐτῶν υ
λῆσι, τὸ νὰ ἔχ
τὸ αὐτεξέστιον,
Θεὸς ἐχάρισεν
τοῖ, ὡς εἰκόνες
σαὶ νὰ τὸ ἀΦή
καὶ καθὼς ὁ πο
λατρεύοντας α
Θεῷ ἐπὶ τῆς γῆς
ἔπειτα περιγρᾶ
ῶσα πάχυσιν, ἵ
καλέσωσιν αὐτὲς
ποι ἀφαιρέσωσιν
πρέπει δὲ καὶ
καὶ ὑποκλίσεως
εἶν ἑτοιμοὶ καὶ
τὰ βασανισθήρια
γῶσιν, ἀλλ' ἔχ
τῆς πατροπαρά

Τοιαύτας ε
τὲς Βασιλεῖς ἔχ
εἶνε τῷ Φιλοσόφ
τερα Τίτον ἔτει
δευτέραν τῷ αὐτ
Φιλοσόφῃ πρὸς τ

Ἰησοῦ Χριστοῦ τὴν ἀ-
,, προΐεν τῶν ἀ-
,, ἔμπροσθεν τῆς πα-
θεῖς λεγέτω, ὅτι
λικοὶ οὐ βιάζονται
ἀληθεῖα, εἰ Κα-
ῖνα τὸν Ἰησοῦν Χρ-
εἰδὲ αἱ Σαβελλιανοὶ
Φυσῖται καὶ Μον-
Εἰκονομάχοι εἰδὲ
Ἰησοῦν Χριστὸν, εἰδὲ
Ἰησοῦ Χριστοῦ τὴν ο-
οἱ Κατόλικοι οὐ β-
τὲς ὁρθοδόξους, α-
Φρονήσωσι τῆς Ἰησ-
Ἰησοῦς Χριστὸς εἶπ-
,, παρὰ τῆς Πατρ-
ἀναγκάζει τὸν ὁρ-
τὸν λόγον, καὶ να-
ὁ Κατόλικος ἐπλα-
ὁ παρὰ τῆς Πατρ-
δὲ καταδίκη καὶ π-
νης τὸν Ἰησοῦν Χρ-
δογματικὰ καὶ εὐ-
τί αὐτὸς ὥρισεν·
,, ἐμοὺς λόγους·,, α-
γας·,, τῆτον ὁ υ-
,, ὅταν ἔλθῃ ἐν τ-

νατώτατα. καὶ
φλεγεν, ὁ δὲ Μά-
μενεν· ἐβίαζε τὴν
ἐνίκαι τὴν βίαν το-
ἐγένεν ἄνθραξ, ἀ-
οὐκ ἔρριψε τὸ θυμ-
χωριθεῖσα, κατὰ
οὕτως ὁ ἀδαμάντι-
γενναϊότερος, καὶ
ὑπέρτερος. ἀλλ' ἐ-
ρα ἤνοιγεν, ἀράγε
ἡ χεὶρ ἤνοιγεν, ἀλλ'
ἐπιπτεν, ἀλλὰ τὸ
τῆς χειρὸς ἡ ἀνοί-
,, σώζοντος ἐξ ἀρι-
,, Θεός ἐστιν ἐν βρο-
,, ἐκ ἐστὶν ἄλλον λα-

Ὁμοῦσιον τῷ
οἱ ὀρθόδοξοι· οἱ δὲ
τοῦ ὁμοῦσιον, ναὶ ἡ
διαφορὰν; μικροτέ-
ὁμοῦσιον, ἐν ἰωτῇ
ἀλλ' οἱ ἀθληταὶ
Λούκιος καὶ οἱ σὺν
Μάρτυρες Μαρκια-
λοὶ καὶ ὑπέρμετροι
ναὶ ὁμολογήσωσι τὸν
διατί δὲ ταῦτα; ,,

Ἄφ' οὗ δὲ οὐ
γινώσκει τὴν θείαν
ἀρετήν· ἡμεῖς
καὶ γὰρ αὐτὸν ἐμ
νοῖς, ὅτε ὡς
μοι πρέπει διὰ τῆ
ρος, τῷ παθόντος
σωτηρίας ἡμῶν σα
πρὸς τὸν ὑπὲρ τῆ
χῆ, ἐξομολόγησις
αἵματος τοῦ Κυρίου
μασίου ἡ πρώτη·
δι' αὐτῶν ἔρχεται
πὺν· ἡτις φωτίζει
θερμαίνει τὴν καρδίαν
ποιεῖ τὸ πνεῦμα
ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας
πυκνὴ τῆς ἀγίας
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
ν τοῦ πρωτομάρτυρου
Παύλου, καὶ τῶν
ἀνάγνωσις τῆς Βίβλου
τῶν μαρτύρων καὶ
ὀρθοδοξίας ἀθλησά
ραταίνει τὴν ἀγάπην
ταυτότητα τῶν κοσμο
μελλούσης ζωῆς.
Θάνατε, ὦ Χριστιανοί

» τῷ Θεῷ· καὶ,
» θήσεται. » καὶ
ἐὰν πάχητε· ἐπὶ
ἀπόδειξις, ὅτι ὑμεῖς
δὲ κατατυραννεῖτε
» τι πάντες, λέγει
» τες εὐσεβεῖς ὅτι
» πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι
» τὸ χεῖρον, πλάττει
τὰ παθήματα ταῦτα
δίδοται ὑμῖν ἄφεσις
ἀπέραντος, καὶ βαπτίσματα
» ματα τῷ νῦν καὶ
» ρα, καὶ ἐκ ἁζιμῶν
» λυφθῆναι, ὅς τις
» αὐτὸν ἀποφθαλμίσαι
» ἐπὶ καρδίαν ἄνθρωπου

Ἡ πίσις ἡ ὁρμητικὴ
λιον, τῆς ἐλπίδος ἡ
ψυχῆς τὸ σήριγμα
ρὸς ἐράνιος, κειμήλιον
ὑπέρτιμον. ἡ πίσις
ἡμᾶς τῇ τῷ Χριστῷ
βατα τῆς ἐκλεκτῆς
φυλάττομεν τὴν π
ποι ἁμαρτάνωμεν,
τηρίας ἐκπίπτομεν.
εὐρισκόμενοι, ἐξαλα

γον ὑμῶν κεκατα-
διωγμένους, μάστιγι-
ψιν καὶ σινοχω-
ξίας ὑπομείνατε
ριον, κατὰ τὸν
τρισμακάριοι. μ-
ταλέγεσθε, καὶ
ρων. εἴτε ἐν αἰ-
Θεὸς μεθ' ὑμῶν
σας καὶ σωτήρας
εἰς τῆς ζωῆς σας,

Τὸς Βασιλε-
χοντας τιμῶμεν
εἰς πάσας τὰς π-
τὴν ἀποστολικὴν π-
„ ὑπερεχέσας ὑ-
„ ἐξουσία, εἰ μὴ
„ ἀπὸ Θεοῦ εἰς
αὐτοῖς ὑποτασσά-
Καίσαρι, πάντα
πει κατὰ τὴν εὐ-
μεν καὶ τῷ Θεῷ π-
„ τε γὰρ, λέγει ὁ
„ τῷ Θεῷ τῷ Θεῷ
καὶ ἡ ἀρετὴ. ἐὰν
τῷ Καίσαρος, ἀλλ'
να ἀρνηθῶμεν τὴν
ἡμῶν πιτεύει καὶ

Μηδόλως
 λοὶ εἰς τὰ πρὸς
 ρίαν συντείνοντ
 πάντες πρὸς α
 βιβλίῃ· διότι,
 ὡς πρὸς τὴν τῇ
 σήριον ὠφέλειαν
 ρανὸς ἅπεςι γὰρ
 κρισις ἐκσυρρίτ

Ἄφ' ἧ δὲ τ
 σῆτε δότε τὴν
 ἀδελφὸς ἡμῶν,
 νασευόντων αὐτ
 αὐτὸς παντοίῳ
 κτησιν, καὶ πρ
 λέκτω μετὰ φρο
 καὶ ἀκλόνητοι
 τροπαράδοτα,
 σεως, Ἀγιώτατ

Ὅπερ τὰ τέ
 τὰ τῆς Χάλης
 λένται· ἐκείσε
 νετε.

